

Gia Sư vs Quỷ Sư

Contents

Gia Sư vs Quỷ Sư	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	13
8. Chương 8	16
9. Chương 9	18
10. Chương 10	20
11. Chương 11	22
12. Chương 12	23
13. Chương 13	25
14. Chương 14	27
15. Chương 15	32
16. Chương 16	34
17. Chương 17	37
18. Chương 18	42
19. Chương 19	44
20. Chương 20	46
21. Chương 21	47
22. Chương 22	53
23. Chương 23: Hoàn	59

Gia Sư vs Quỷ Sư

Giới thiệu

Gia Sư vs Quỷ SưTác giả: đang cập nhậtRating: Boyxboy, 10+Paring: ChanBaek, KaiSooCategory:

1. Chương 1

Chương 1

- Lại bị đuổi việc nữa hả ? -KyungSoo hỏi khi thấy cái mặt buồn xo của thằng bạn.
 - Ủ ! Cái số tao ko làm gì được quá hai tuần mày ạ. - BaekHyun thiếu não.
 - Ai bảo mày hâu đậu quá chi T_T
 - Tao cũng có muốn vậy đâu. Haiiiiz - BaekHyun thở dài - Cứ như vậy biết khi nào mới đủ tiền đền laptop cho chị hai đây.
 - Thì cứ xin ba mẹ ấy.
 - Tao không muốn. Cái gì cũng xin tao cảm thấy khó chịu lắm.
 - Ủh. Thôi mày cứ vui lên đi . Lấy lại tinh thần mà tìm việc mới chứ. Xuống căn-tin tao khao.
 - Ủa. Mày xuống trước đi. Tao lên thư viện lấy tài liệu cho lớp rồi xuống.
- Nói rồi BaekHyun đi lên thư viện ôm về một đống tài liệu. Vừa đi tới khúc cua về lớp nó :
- Á á.. RẦM !!
- Nó va phải một nam sinh làm đổng tài liệu trên tay rơi xuống đất. Nó ngẩng lên coi cái kẻ đáng ghét nào vừa đụng phải nó “Phải ột trận tới tã mới được” BaekHyun nghĩ thầm. Thế mà vừa mới thấy cái “kẻ đáng ghét” kia nó ngẩn ngơ cả người chẳng nói nên lời. Bởi vì.. bởi vì.. cậu ta rất đẹp trai
- Có sao không vậy? -Nam sinh kia hỏi.
 - Hả ?? À.. Không.. không sao - Nó lắp bắp trả lời.
- Không nói gì thêm hắn ta bỏ đi. Lấy lại bình tĩnh, rồi BaekHyun thầm nghĩ: “Đáng ghét ! ít nhất cũng phải xin lỗi mình một câu chứ ” Nó gọi tên kia:
- Này bạn!
- Tên kia cũng chẳng thèm quay lại.
- Này tên đáng ghét kia !! Làm người ta ngã rồi bỏ đi như vậy hả !!!! - BaekHyun hét lên như cái loa phường .
- Cũng có hiệu quả, hắn ta quay lại. Tiến thẳng đến chỗ BaekHyun.
- Vậy thì muốn sao đây hả ? -Hắn nói cộc lốc .
 - Này ăn nói cho nó lịch sự nhé. Làm người ta như vậy rồi bỏ đi là sao?
 - Thì chẳng phải nói không sao rồi còn gì?
 - Khi nào? Mấy giờ mấy phút mấy giây ?
 - Hm... Vậy thì muốn gì ?
 - Xin lỗi đi!
 - Hừm. Nhiều chuyện quá ! -Hắn lầm bầm, rồi nhìn vào cái đồng hồ trên tay - Trễ giờ mất rồi. - Rồi hắn nhìn BaekHyun - XIN LỖI - Sau đó thì quay lưng bỏ đi một mạch.
- BaekHyun đứng đó tức điên người.

Nó thu dọn lại đồng tài liệu, với tay tới cuốn sách ở phía bên phải thì nó chạm tay vào một ai đó, nó và cả người kia đều vội rút tay lại. Là JongIn.

- Để tớ giúp cậu nha ! - JongIn lên tiếng vừa cười thân thiện.

- Àh.. Uhm ..Cảm ơn cậu ! - BaekHyun lúng túng.

Hai đứa cùng nhau thu dọn đồng tài liệu rồi cầm về lớp.

end chương 1.

2. Chương 2

Chương 2

Căn-Tin

- Sao lâu vậy ? - KyungSoo căn nhắc.

- Nhắc lại càng thấy bức mình !

- Chuyện gì?

- Hồi nãy bị một tên va phải thế mà lại chẳng được xin lỗi tử tế.

- Sao không tung chiêu ra. Mà chỉ cần ra một đòn thì thế nào hấn ta chẳng phải vào viện.

- Yaa. Sao tự nhiên lại quên ta.

- Chỉ có một lí do để mà quên thôi.

- Lí do gì?

- Hấn ta đẹp trai lắm phải không ?

- Đúng đúng. Sao biết ??

- Thì chỉ có trai đẹp mà mới không động thủ thôi. Còn không thì....

- Mà kệ. Trong cái rủi có cái may

- Kể nhanh đi.

- Thì lúc sau đó tao gặp JongIn, cậu ấy giúp tao đem đồng tài liệu về lớp. Cậu ấy thật là ga lăng. - BaekHyun cười vui vẻ.

- Hèn chi mà vui như vậy . - KyungSoo cũng cười nhưng thật ra đang rất buồn.

.....

Hôm nay là ngày đầu tiên BaekHyun đi làm gia sư. Dù đã làm qua nhiều việc bán thời gian, nhưng đây là lần đầu tiên nó làm gia sư. Với bằng điểm của nó thì xin làm gia sư là một chuyện vô cùng dễ dàng. Nó đang đứng trước ngôi nhà được trưng tâm giới thiệu tới.

-WOW. Cái này mà gọi là nhà hủ trời ! - BaekHyun sững người trước căn biệt thự nguy nga trước mặt nó. Nó bấm chuông.

- Cậu tìm ai ? - Một người đàn ông có gương mặt phúc hậu ra mở cửa.

- Dạ cháu được giới thiệu tới đây làm gia sư ạ.

- Vậy thì cậu vào đi.

- Cháu cảm ơn bác.

Sau đó nó được dẫn vào trong nhà. Ở đây mọi người đều mặt đồng phục giống nhau, kiểu như là mấy cậu hầu gái trong truyện tranh Nhật Bản vậy đó. Còn bà quản gia thì nhìn mặt rất là đáng sợ, đi bên cạnh bà ấy mà BaekHyun chẳng dám nói lời nào.

- Đây là phòng của ChanYeol thiếu gia, cậu sẽ dạy học cho thiếu gia ở đây.

- Dạ - BaekHyun nói khẽ trong miệng, nó nghĩ thầm “Cái gì mà thiếu gia chứ, thời buổi nào rồi”

- Mời cậu vào, và nhớ là đừng làm cho thiếu gia bực mình đó.

- Dạ.

Rồi BaekHyun bước vào phòng. Nó không thể tin nổi đây lại là một cái phòng. Nó nhìn xung quanh. Cái phòng này rộng gấp mấy lần cái phòng của nó. Đồ đạc được sắp xếp gọn gàng và sáng loáng. Trên trần là chùm đèn cực kì đẹp. Ở giữa phòng là một cái giường rất rộng, chạm trổ tinh xảo. Trên giường có một người đang ngủ. “Chắc là cái tên thiếu gia gì đó rồi, bây giờ là mấy giờ mà còn ngủ chứ” BaekHyun nghĩ thầm. Nhưng nó không dám đánh thức hắn ta vì nhớ lời bà quản gia.

BaekHyun tiến lại cái bàn học gần đó ngồi chờ “ thiếu gia” tỉnh dậy.

5 phút.

10 phút.

20 phút.

“Đã nửa tiếng rồi mà hắn ta vẫn chưa chịu dậy hả trời “ BaekHyun bực bội nhìn đồng hồ, rồi lầm bầm.

Nó đánh liều tới đánh thức hắn dậy.

-Này dậy đi - Nó lay lay – Dậy đi, học nhanh rồi tôi còn về chứ. Này này....

Đột nhiên cậu thiếu gia kéo tay nó, giật mạnh lôi nó nằm trên giường, BaekHyun chưa kịp phản ứng gì hết thì hắn ta ôm chầm lấy nó, kéo cái chăn lại che cả hai người. BaekHyun vùng vẫy đang định hét lên thì đã bị một bàn tay che miệng lại rồi, BaekHyun càng vùng vẫy thì hắn ta càng ôm chặt hơn.

“Đồ háo sắc ! Không chịu thả ra à ? Cậu sẽ biết tay tôi”

BaekHyun không vùng vẫy nữa nó nhẹ nhàng co chân lên, lên gối thật mạnh vào “chỗ ấy” của hắn.

-A - Hắn ta la lên.

Rồi hắn ta thả BaekHyun ra. BaekHyun liền lao nhanh xuống giường.

- Đồ háo sắc, tiểu nhân, đê tiện...BaekHyun tuôn một tràng cho bỏ tức.

- IM ĐI - hắn ta quát lên - Cậu vừa làm cái gì đó hả.

Hắn ngồi dậy, BaekHyun lúc này mới nhìn rõ mặt của “thiếu gia”, thì ra là cái tên hôm qua đã tông phải BaekHyun.

- Thì ra là cậu à.

- Sao lại là cậu, cậu vào nhà tôi làm gì. Đừng nói cậu là gia sư của tôi nha.

- Tôi là gia sư của cậu thì sao nào. Cái đồ biến thái.

- Ai là biến thái chứ.

- Không thì tại sao khi nãy lại làm thế chứ.

- Thì...thì.... Mà ai bảo cậu đứng gần giường của tôi thế chứ.

- Thì tôi phải gọi cậu dậy để học chứ .

Hắn ta ôm bụng cười ngặt nghẽo - Cậu mà dạy tôi à. Nhìn lại mình đi.

- Tôi thì sao nào, trắng trẻo, học giỏi lại dễ thương, nhiều người yêu quý.

- Nói mà không biết ngượng miệng ah.
- Nếu cậu không chịu học thì thôi. Tôi về đây. Tôi không muốn phải dạy loại người như cậu đâu. Hủy hợp đồng đi.
- Tôi không hủy, nếu thích thì cậu cứ hủy đi, rồi bồi thường.
- Nè người không chịu học là cậu mà tại sao tôi phải bồi thường.
- Tôi không chịu học là chuyện của tôi, còn chuyện của cậu là dạy mà. Cậu không thích thì hủy đi.
- Cậu đừng có mơ. Nhưng tôi cảnh cáo nếu bữa sau còn hành động như vậy nữa thì cậu chết chắc.
- Mà sau này cậu phải gọi tôi là thiếu gia đó nghe chưa.
- Được rồi tôi về đây. Thưa THIẾU GIA. - BaekHyun nhấn mạnh hai chữ thiếu gia ở cuối.

ChanYeol nở một nụ cười thật là bí hiểm.

end chương 2.

3. Chương 3

Hôm nay là sinh nhật JongIn, BaekHyun đã thức dậy thật sớm để làm cái bánh kem hình trái tim để tặng cậu ấy. Nó vô cùng hồi hộp vì hôm nay sẽ quyết định sẽ bày tỏ với JongIn.

Nhưng vừa đến lớp nó đã thấy có rất nhiều bạn nữ đang tặng quà cho JongIn rồi. Trong số đó có cả Hoa khôi của trường có nữa. Nó thấy tim mình nhói, BaekHyun không vào lớp, nó bỏ ra phía dãy phòng học ở sau. Nó đi lang thang thì đụng phải một người.

- RẦM !!
- A. Cái bánh của tôi. Híc..Làm sao đây . - BaekHyun nhìn vào cái bánh kem đang dẹp lép.
- Mình xin lỗi. - Giọng nói rất quen thuộc. Là JongIn. - Cậu không sao chứ.
- À. BaekHyun bối rối. - Không.. Không sao.
- Mình xin lỗi đã làm hư cái bánh của cậu. Mình sẽ đền cho cậu cái khác nhé.
- Kh.. không cần đâu.. Thật ra thì... thì.. - Mặt BaekHyun đỏ như gấc.
- Có chuyện gì vậy ? JongIn thắc mắc.
- Thật ra thì bánh này là mình làm để.. để.. tặng cậu đó. - Mặt BaekHyun không thể nào đỏ hơn nữa.
- Thật không ? -JongIn lên tiếng.

BaekHyun khẽ gật đầu.

- Có phải là cậu thích tớ không ?

BaekHyun gật đầu, nó cúi gằm mặt không dám ngước lên nhìn JongIn vì bây giờ mặt nó nóng ran.

- Tốt quá rồi - JongIn thở phào.
- Là sao ? - BaekHyun nhìn JongIn khó hiểu.
- Um... - Bây giờ tới lượt JongIn đỏ mặt. - Thật ra mình cũng thích BaekHyun từ lâu rồi nhưng không dám nói, mình sợ BaekHyun không thích mình.

Nhìn JongIn bối rối đáng yêu vô cùng, BaekHyun khẽ mỉm cười.

- Vậy BaekHyun đồng ý làm người yêu của mình nha ?

BaekHyun khẽ gật đầu. Hai người bối rối, đỏ cả mặt.

- Thôi mình vào lớp đi - JongIn lên tiếng.

- Ừ.

Gần đó có một người chứng kiến toàn bộ sự việc, cậu ta nắm chặt nắm đấm, gương mặt thật đáng sợ.

...

- Sao 2 người lại vào lớp chung với nhau thế ? - KyungSoo thắc mắc.

- Ah..um..

- Có chuyện gì mà mày ấp úng vậy ? Nói đi. - KyungSoo sốt ruột.

- Um.. JongIn.. vừa tỏ tình với tao.. -BaekHyun thẹn thùng.

- THẬT HẢ !?

- Mày nhỏ tiếng lại đi !! - BaekHyun bịt miệng KyungSoo lại.

- Um. Chuyện thế nào. Kể tao nghe đi. Lãng mạn không ?!?

- Không. Không như tao hay mơ tí nào cả.

Rồi BaekHyun kể lại cho KyungSoo nghe. KyungSoo có vẻ rất vui cho BaekHyun, nhưng đâu ai biết được bên trong KyungSoo buồn như thế nào.

...

BaekHyun bước vào căn phòng của ChanYeol. Không còn ngạc nhiên như lần đầu vào đây, lần này nó hơi sợ hãi, và đề phòng. BaekHyun bước vào, không thấy ChanYeol đâu, nó nhìn ngang nhìn dọc.

- Sao không có ai vậy ta ? - Nó lầm bầm.

- NÈ - Một giọng nói vang lên làm nó giật nảy người. còn ai khác ngoài ChanYeol. - Làm gì mà giật mình vậy hả? Định ăn trộm gì sao

- Ăn nói cho cẩn thận. Tôi chỉ là sợ cậu lại giở trò gì thôi.

- Trò gì là trò gì ? Mà sao không gọi tôi là thiếu gia.

- Ah. Quên. Sorry nha Thiếu gia - BaekHyun cười trừ - Vậy thì bắt đầu học nha thiếu gia.

Rồi hai đứa bắt đầu bài học.

- Nhìn cậu to lớn vậy mà chỉ mới học lớp 10 thôi hả ? - BaekHyun ngạc nhiên.

- Um - ChanYeol cười thâm.

- Bị lưu ban hả ? - BaekHyun tò mò.

- Không có.

- Là nhỉ. Nhìn mặt cậu phải lớn hơn hoặc bằng tuổi tôi thôi chứ, sao lại mới học lớp 10 vậy ta ? - BaekHyun thắc mắc.

- Nè nhiều chuyện quá. Cậu tới đây dạy học hay điều tra tôi hả? - ChanYeol bực mình.

- Được rồi, xin lỗi thiếu gia. Vậy thì làm bài kiểm tra này trước đi, để tôi kiểm tra năng lực của cậu.

- Oke !!

Nửa tiếng sau, BaekHyun nhìn sang vẫn thấy tờ giấy của cậu ta trắng tinh.

- Đây sao không làm đi.

- Khó quá không biết làm.
- Thiếu gia ơi, mấy bài này là cơ bản mà, sao lại làm không được chứ?
- Không biết thì không làm là đúng rồi, còn hỏi gì nữa .
- Ôi trời ơi! – “Đầu óc ngu si tứ chi phát triển”- BaekHyun nói nhỏ trong miệng.
- Nè !! Làm bầm cái gì đó.
- HẢ!? Không có gì. Vậy thì bây giờ tôi sẽ hướng dẫn cậu giải từng bài một nha thiếu gia.
- Um - ChanYeol (lại) cười thầm.

Thế là BaekHyun bắt đầu giảng cho ChanYeol từng bài một, còn ChanYeol không lo học mà ngồi chống cằm nhìn BaekHyun giảng bài không chớp mắt.

end chương 3.

4. Chương 4

Kết thúc buổi học.

- Đây là bài tập ngày hôm nay, thiếu gia làm rồi bài nào không biết thì hôm sau tôi sẽ hướng dẫn.
- Ừm. Được rồi.
- Vậy tôi về đây !!
- Khoan. Tôi muốn hỏi một câu.
- Nói.
- Cậu làm người yêu tôi nha .
- Hả?? !! Điên à. - BaekHyun trừng mắt nhìn ChanYeol.
- Điên gì mà điên - ChanYeol quát.
- Tổ tình với tôi mà lên giọng vậy hả thiếu gia?
- À...Thì... trả lời đi.
- Thứ nhất tôi không thích có người yêu nhỏ tuổi hơn đâu. Thứ hai, tôi-có-người-yêu-rồi.
- Vậy là từ chối đó hả ?
- Vâng thưa thiếu gia. Đơn giản vậy mà không hiểu à ?
- Vậy thì không tốt đâu !
- Có gì mà không tốt chứ ?
- Thì...- ChanYeol cười bí hiểm- Trước sau gì cũng.. Mà thôi cậu về đi. À, để tôi đưa về nha.
- Không làm phiền thiếu gia. Tôi có hẹn với người yêu rồi - Rồi BaekHyun lè lưỡi trêu.

...

Hôm nay là ngày hẹn hò đầu tiên của BaekHyun và JongIn. JongIn đã hẹn nó trước khu vui chơi.

- Chết rồi rồi - BaekHyun vội vã chạy tới chỗ hẹn. Bỗng nó đụng phải một người - Á... - RẦM !!
- Xin lỗi.. Cậu có sao.. A BaekHyun.

- JongIn à !?
- Cậu có sao không - JongIn lo lắng.
- Không sao. Hi.
- Sao vậy. Đi đứng cẩn thận chứ.
- Um.. Tớ sợ cậu đợi lâu.
- Không sao. Thôi giờ qua ghế đá ngồi tí nha.
- Ừ.

Hai người tới cái ghế đá gần đó, dưới gốc cây xà cừ to nhất công viên. Tán lá rộng của cây xà cừ khiến cho những ánh nắng của buổi xế chiều không còn gắt nữa, mà chiếu những ánh tia nắng xuyên qua các tán lá, soi bóng trên sân, thật thanh bình.

- Hôm nay thời tiết thật đẹp - BaekHyun lên tiếng.
- Um. Cậu có muốn uống gì không?
- Không. Mình thích ăn kem hơn.
- Um. Vậy cậu chờ ở đây nhé tớ đi mua kem.
- Oke. Nhanh nha.

JongIn chạy đi mua kem, BaekHyun nhìn theo, khẽ mỉm cười. BaekHyun ngồi ngẩn ngơ hát một mình. Nó thấy có một người rất lạ gần đó, trời khá mát mẻ, không nắng lắm, không lạnh lắm, thế mà người đó lại “chơi” luôn một cây đen. Đôi cái mũ lưỡi trai đen che gần nửa khuôn mặt, cái áo khoác đen có mũ trùm lên, cộng thêm đôi kính cũng đen nốt. Đôi khi hạ cái tờ báo xuống nhìn qua bên phía BaekHyun, nhưng khi thấy nó nhìn sang thì hắn ta lại đẩy tờ báo lên. BaekHyun hơi thắc mắc nhưng cũng hơi sợ.

- Cậu ăn kem đi. - JongIn chìa cây kem ốc quế ra trước mặt BaekHyun.
- Cảm ơn cậu. Kem Sôcôla à? Sao cậu biết mình thích kem sôcôla vậy ?
- Mình đoán thôi. Do hồi bữa cậu làm bánh kem socola tặng mình đó.
- Thì ra là vậy. Cậu thông minh thật!- BaekHyun làm dấu number one và nháy mắt thật tinh nghịch với JongIn, khiến JongIn mỉm cười thật đẹp.

Hai người cùng nhau ăn kem và nói chuyện rất vui vẻ, BaekHyun cảm giác có người đang nhìn mình. Bất giác BaekHyun nhìn sang chỗ người áo đen, anh ta lật đặt kéo tờ báo lên ra vẻ đọc rất chăm chú.

Hai người rủ nhau chơi mấy trò cảm giác mạnh trong công viên.

- Cậu có chắc là muốn chơi không vậy ? - JongIn e ngại nhìn BaekHyun.
- Đừng có khinh thường mình nhé, mấy trò này mình chơi hoài.
- OK. Vậy thì ‘let’s go’.

Khi hai người chơi hết các trò cảm giác mạnh xong thì không may trời đổ mưa.

- Mình vào kia trú mưa đi
- Ừ.

BaekHyun và JongIn chạy vào một mái hiên gần đó trú mưa.

- Cậu có lạnh không?
- Không... ẤT XÌ !!
- Vậy mà nói không?

JongIn cởi cái áo khoác của mình choàng qua cho BaekHyun

-Cảm ơn cậu.- BaekHyun mỉm cười. Nụ cười của BaekHyun luôn làm JongIn phải cười theo.

Hai người đứng trú mưa và luyện thuyết với nhau đủ chuyện trong tiếng mưa , tiếng gió và tiếng hắc xì của BaekHyun.

-tạnh mưa rồi, mình về thôi!

-Ừ.-BaekHyun vừa bước chân ra khỏi thì bị trượt ngã- Á !!

-Cậu có sao không?- JongIn vừa hỏi vừa đỡ BaekHyun dậy.

-Không sao.

-Cẩn thận tí nha, Đường trơn lắm.

-Cảm ơn cậu.Á !!

-Sao vậy

-Chân tớ đau quá.

-Chắc là trật chân rồi. Thôi, để tớ công cho. Lên đi.

- Thôi..

-Ngại gì chứ, sức khỏe là quan trọng nhất mà. Lên nhanh đi

- Ồ..

BaekHyun leo lên lưng JongIn, mặt đỏ ngấn, bây giờ nó đang ở gần, rất gần JongIn.

end chương 4.

5. Chương 5

- Hắc xì!

- Nè bị cảm hay sao mà hắc xì hoài vậy? - ChanYeol lo lắng hỏi

- Ồ.. Hắc xì !!

- Vậy thì nghỉ dạy đi. Để tôi nói người đưa về.

- Không cần, tôi dạy được mà.

- Đừng có cố, lỡ có chuyện gì tôi không chịu trách nhiệm đâu.

- Yên tâm. Tôi mua bảo hiểm đầy đủ rồi !Cậu đừng có lười học nữa.

- Được rồi. Tôi chỉ lo cho cậu thôi mà.

- Cảm ơn lòng tốt của cậu. Học nào.

BaekHyun đưa ra các bài tập mới cho ChanYeol, hẳn lại không chịu làm, cứ ngồi nhìn BaekHyun mãi.

- Đây làm đi !!

-...

- Nếu làm đúng hết thì tôi sẽ có thưởng.

- Thưởng gì.

- Thiếu gia thích gì thì tôi sẽ thưởng, nhưng trong phạm vi có thể thôi

- Thật không ?

- Thật !!

- Ok.- “Mấy cái này mà bắt mình làm sao hả trời ” - ChanYeol cười thầm.

Chỉ chưa đầy 15 phút, mọi bài tập BaekHyun cho ChanYeol đã hoàn thành một cách nhanh chóng.

- CỐ THẬT KHÔNG ĐÂY ?!?! – BaekHyun ngạc nhiên hết sức - Sao cậu có thể làm nhanh mà chính xác vậy nè .

- Có gì đâu mà ngạc nhiên!

- Thì hôm vừa rồi, tới bài cơ bản thiếu gia còn không làm được mà. A!! Tôi biết rồi.

- Biết ? Biết cái gì ?!?! - ChanYeol lúng túng.

- Cái này là thông minh đột xuất nè, con nhà giàu mà cũng ham thưởng, Xí !!

- Con nhà giàu thì không phải là người chắc !

- Ok. Vậy thì giờ cậu muốn gì nào.

- Đơn giản thôi. Bây giờ đứng dậy đi.

- Ok. Rồi sao nữa.

ChanYeol tiến tới gần BaekHyun

- Nhắm mắt lại.

- Cậu định làm gì, đừng nói là đánh tôi nha, tôi có thù oán gì với cậu đâu!

- Nói thì làm đi. Định nuốt lời hả?

- Được rồi.

ChanYeol lại gần BaekHyun hơn, cậu cúi mặt xuống gần mặt BaekHyun, ChanYeol có thể cảm nhận tiếng thở của BaekHyun lúc này, nhanh, dồn dập, môi ChanYeol tiến gần tới đôi môi anh đào của BaekHyun. Bỗng, BaekHyun ngã nhào vào người ChanYeol.

- Ah - Sao người lại nóng vậy nè. Chắc là cảm nặng lắm rồi đây?

ChanYeol bế BaekHyun lên giường, gọi người làm tới chăm sóc cho BaekHyun. ChanYeol ọi người ra ngoài. ChanYeol ngồi bên cạnh giường , lâu lâu lại lấy khăn vắt nước rồi đắp lên trán cho BaekHyun. Khuôn mặt của ChanYeol đầy sự lo lắng.

...

“ Um.. hôm nay nệm thật là êm. Lại có mùi hương thoang thoảng, thật là dễ chịu. Gối ôm của mình hôm nay ấm thật. Mà sao lại to thế này”.

- Ôm đủ chưa ?

- Cái giọng này quen quen – BaekHyun từ từ mở mắt nhìn sang - Á..

- Nhỏ tiếng lại coi - ChanYeol lấy tay bị miệng BaekHyun lại.

- Đồ dâm dê, sao cậu lại ngủ chung với tôi vậy hả? -BaekHyun hét lên như cái loa phường . -Sao cậu vào nhà tôi được !?

- Hơ. Nhìn lại đi. Đây là nhà ai.

- Hả - BaekHyun nhìn xung quanh - Nhưng sao tôi lại ở đây ? Cậu đã làm gì tôi hả ?

- Đừng có la lên nữa.Không những làm mà còn làm rất nhiều là đằng khác.

- Yaaa. Đồ vô giáo dục - BaekHyun lấy gối đánh tới tấp vào ChanYeol, ChanYeol né được, cầm lấy cổ tay của BaekHyun.

- Hôm qua cậu bị cảm, rồi ngất xỉu nên tôi phải để cậu ở lại, rồi còn chăm sóc cậu cả đêm nữa đó. Biết chưa hả ?

- Vậy.. vậy.. Tại sao lại ngủ chung giường với tôi.

- Giường của tôi, tôi không ngủ thì ngủ ở đâu đây?

- Nhưng mà tôi không thích ngủ chung với người khác. Lỡ có chuyện gì thì sao?

- Chuyện gì là chuyện gì. Cái giường rộng thế này, với lại tôi đã lấy mấy cái gối ôm chần ở giữa rồi còn gì. Ai biểu cậu đá hết xuống giường rồi mò sang đây ôm tôi, còn nói ai nữa.

BaekHyun chợt đỏ mặt “Xấu hổ chết mất”, và cũng cảm thấy hôm nay tên thiếu gia này thật là dễ thương quá, biết lo lắng cho người khác nữa.

- Á. Chết rồi !!

- Chuyện gì nữa?

- Tôi đi thế này ở nhà ba mẹ lo lắm, về nhà thì...

- Không sao đâu? Tôi đã báo cho ba mẹ cậu rồi.

- Hả- BaekHyun ngạc nhiên.-Sao cậu biết địa chỉ nhà tôi? Mà sao ba mẹ tôi có thể tin lời cậu được?

- Ah thì....- ChanYeol ấp úng.- Địa chỉ thì nhờ trung tâm giới thiệu việc làm, còn việc ba mẹ cậu tin lời tôi là do khả năng thuyết phục của tôi thôi .

- Vậy thì cảm ơn thiếu gia.

ChanYeol thở phào nhẹ nhõm.

- Chết?

- Lại chuyện gì nữa?-ChanYeol bực bội

- Mấy giờ rồi? Á 7h30, trễ học rồi, làm sao đây?

- Hahah.. - ChanYeol cười sắc súa. - Hôm nay là Chủ nhật mà

- Ồ há. Thôi tôi về nhà đây?

- Hôm nay cậu có rảnh không?

- Có chuyện gì?

- Rảnh thì đi chơi với tôi nha!

- Không, tôi không thích đi chơi với cậu.

- Thì coi như trả ơn tôi đi. Công tình cả đêm qua tôi chăm sóc cậu mà.

- Um...Cũng được.

end chương 5.

6. Chương 6

Chợt chuông điện thoại của BaekHyun reo lên. Là JongIn gọi

- Alo. JongIn à ?

- Ừ. Hôm nay BaekHyun rảnh không ? Minh qua chở BaekHyun đi nhà sách nha.

- Ô.. BaekHyun có chút việc không đi với JongIn được rồi, Xin lỗi nha.

-Không có gì đâu ! Bye BaekHyun.

- Ủ. Bye.

BaekHyun thở dài một cái.

Đáng lẽ ra được đi chơi với JongIn nữa rồi, vậy mà.. Haiiiz.

- Nè đừng có thở dài nữa. Đi thôi

...

- Cậu muốn đi đâu?

- Cậu rủ tôi đi mà hỏi tôi làm gì?

- Thì thích đi đâu tôi sẽ dẫn đi.

- Vậy thì... tới khu vui chơi đi.

- Hôm qua đi rồi, mà giờ còn đòi đi nữa hả ? - ChanYeol buột miệng.

- HẢ ? Sao cậu biết hôm qua tôi đi khu vui chơi ??

- Ồ...Tôi nói hồi nào.

- Thì mới nói đó

- Làm gì có ! Chắc cậu còn cảm nên bị ù tai đó, tôi đâu có nói gì đâu - ChanYeol làm vẻ mặt ngây thơ vô (số) tội. - Chơi trò kia nha - ChanYeol chỉ vào cái vòng xoay ngựa gỗ.

- Sax !!. Con trai ai mà chơi cái đó.

- Chẳng nhẽ lại chơi cái kia hả ? - ChanYeol chỉ vào mấy cái trò cảm giác mạnh.

- Đương nhiên. Cậu sợ à ?

- Không. Điên à ? Ai lại sợ mấy cái đó. Tôi chỉ lo cậu còn cảm nên chơi mấy trò đó thì hơi nguy hiểm thôi.

- WOW. Thiếu gia lại biết lo lắng cho người khác nữa kìa.

- Thiếu gia thì không được lo lắng cho người khác chắc?-ChanYeol hơi cáu.

- Cảm ơn thiếu gia nhiều - BaekHyun cười tinh nghịch - Nhưng mà chơi tàu lượn siêu tốc đi, chơi cái đó mới đã.

- Không. Lỡ có chuyện gì thì sao?

- Không có đâu mà.- BaekHyun nài nỉ - Nha nha !! - Khuôn mặt con thỏ nhỏ đáng yêu vô cùng nhưng cũng không làm ChanYeol thay đổi quyết định.

BaekHyun kéo tay ChanYeol tới chỗ tàu lượn, ChanYeol vẫn nằng nặc không chịu chơi, nó liền đổi giọng :

- Anh yêu lên đi mà, em thân mình mỏng manh còn không sợ, anh đây cao to lực lưỡng, đầu đội trời chân đạp đất...à không, chân đạp đất, chẳng lẽ lại sợ trò này - BaekHyun giả trò khịch tướng.

- Làm cái trò gì vậy ? -ChanYeol nhăn mặt.

- Thôi mà, đừng giận nữa, lên đi mà.

Xung quanh bắt đầu xầm xì nào là

“Con trai mà nhát quá vậy”

“thằng nhỏ kẻ bên không sợ, vậy mà cái thằng cao lớn như nó mà sợ trò này á?”

Đủ các thứ, khiến ChanYeol chịu hết nổi đành phải leo lên tàu với BaekHyun.

BaekHyun phấn chấn hẳn lên, cứ cười suốt, còn ChanYeol thì ngược lại, mặt cậu ta hơi khó chịu, bồn chồn. Lúc trò chơi bắt đầu, ChanYeol hơi lo lắng, đến khi tàu tăng tốc thì ChanYeol ôm chặt cứng cái tay của BaekHyun. BaekHyun hét lớn lên vì sướng, còn ChanYeol hét lên vì sợ.

Tàu dừng lại, ChanYeol vẫn ôm chặt tay của BaekHyun

- Nè bỏ tay tôi ra !!
 - HẢ ? - lúc này ChanYeol mới mở mắt ra lấy lại bình tĩnh.
 - Haha -BaekHyun cười khoái chí - Không ngờ thiếu gia của tôi lại nhát gan như vậy.
 - Đừng có cười nữa, giống đười ươi quá.
 - Kệ tôi ! Hahah... Nhìn cái mặt cậu kìa nhóc, đáng yêu thiệt.
 - Kêu ai là nhóc vậy hả?
 - Cậu chứ còn ai, mới học lớp 10mà cứ xưng ‘tôi - cậu’ với tôi, thật là bất lịch sự.
 - Haha - Bây giờ tới lượt ChanYeol cười phá lên.
 - Vui lắm hay sao mà cười ?
 - Ừ ! Vui.
 - Thôi không nói chuyện với cậu nữa. Vậy giờ chơi cái gì đây !!
 - Chơi trò kia đi - ChanYeol chỉ tay vào chỗ mấy trò chơi trong nhà.
- end chương 6.

7. Chương 7

- Đi chơi với cậu chán chết.
- Thế là cả buổi sáng hai đứa chỉ quần quanh chơi mấy cái trò mà theo BaekHyun chỉ có con nít mới chơi. Nhưng kết quả thì cũng không đến nỗi nào, ChanYeol chơi mấy trò này giỏi thiệt, hai đứa trúng được một con gấu bông to sụ, với mấy mấy con be bé dùng để làm móc khóa.
- Cho cậu nè - ChanYeol đưa cho BaekHyun hết mấy con thú bông be bé.
 - Cái gì ? - BaekHyun xụ mặt - Keo kiệt nó vừa thôi, cho tôi con kia đi. - BaekHyun chỉ vào con gấu bông to nhất.
 - Không thích !!
 - Nhà cậu giàu thế, thiếu gì gấu bông, cho tôi đi.
 - Không !!
 - Đi mà !! Năn nỉ đó .
 - Hm... Nè !!
 - Cảm ơn nha. Hehe.
 - Nhưng có 1 điều kiện.
 - Điều kiện gì?
 - Hôn tôi một cái đi!

- CÁI GÌ ? - BaekHyun mở loa hết công suất. - ĐIÊN À ??

- Vậy thì thôi - ChanYeol mỉm cười bỏ đi.

-Đứng lại !! Đồ xảo trá.

....

Trên đường về.

- Cậu thích gấu bông đến thế à?

- Ừ. Thích.

- Vậy thì sau này tôi sẽ tặng cho.

- Không thèm.

- Thật đó, tôi sẽ tặng một con to hơn nhiều.

- Không thèm.

- Vậy thì tôi tặng con này cho cậu nha.

- Không thèm.

Với lòng tự trọng cao ngất trời, thì BaekHyun không dễ dàng gì mà bỏ qua cho ChanYeol đâu, mặc dù BaekHyun thích con gấu bông đó lắm.

- Nhận đi mà.

- Không là không.

- Vậy thì đừng có hối hận.

- Không hề.- BaekHyun chu môi.

- Cảm ơn cậu đã đưa tôi về tận nhà !

- Tôi có đưa đâu. Là tài xế chở mà.

- Người ta cảm ơn thì nhận đi, còn bắt bẻ. Thôi tôi vào nhà đây.

- Ồ. -ChanYeol mỉm cười.

BaekHyun vừa bước xuống xe thì thấy JongIn đang ở trước cửa nhà.

- O. JongIn !?!

- Hi !! - Thấy BaekHyun, JongIn vẫy vẫy tay chào, Miệng không quên nở “nụ cười thiên thần”, nụ cười khiến biết bao người ngất ngây. - Ai vậy ?

- Hả ? Ai là ai ? - BaekHyun vừa dứt câu quay lại thì thấy ChanYeol đứng ngay sau lưng mình, nở 1 nụ cười đều thấy ớn.

- BaekHyun giật bắn cả người.- À.. Đây.. đây là.. là... À. Em họ của mình ở dưới quê mới lên. - BaekHyun cà lăm.

- Hả ? Em họ ?? - ChanYeol tròn tròn mắt.

- Gì vậy cưng ?! Đây là bạn của anh - BaekHyun nhìn ChanYeol như nài nỉ, cười thân thiện hết mức có thể.

- À - Như hiểu ra vấn đề, ChanYeol nhanh chóng thay đổi thái độ - Vậy thì ANH - ChanYeol nhấn mạnh chữ ‘anh’ - Ở ngoài này nói chuyện với bạn đi nhé, EM vào nhà trước đây !!

- Vào nhà cái gì chứ ? - BaekHyun nói khề với ChanYeol.

- Anh kì ghê, em ở dưới quê mới lên, có mỗi anh là thân thích, không ở nhà anh thì ở đâu chứ. Đúng không anh ? - ChanYeol quanh sang hỏi JongIn.

- A..Ừ ừ . - JongIn giật mình.

- Thôi em vào đây - ChanYeol nói và không quên tặng thêm một nụ cười gian xảo.

BaekHyun nhìn theo trân trối không biết tên học trò của mình định giở trò gì đây !!

- Vậy là sáng giờ BaekHyun phải đưa em họ đi chơi hả ?

- À.. Ừ !!

- Mà nhìn cậu ấy không giống ở dưới quê nhỉ.

- JongIn nói vậy là sao ? - BaekHyun thấy chột dạ, sợ JongIn phát hiện điều gì đó.

- Ừ thì nhìn thấy cách cậu ấy ăn mặc, nói năng không giống người dưới quê.

- À, đồ của nó toàn là hàng nhái không đó, ở dưới quê nhưng mà nó đua đòi lắm. Mà JongIn qua đây có chuyện gì không ?

- Mình gọi cho cậu không được nên hơi lo, chạy qua coi thử có chuyện gì không thôi.

- À. Điện thoại mình sáng giờ hết pin mà quên sạc.

- Ừm. Cậu không có chuyện gì là ổn rồi. BaekHyun à... Thật ra thì tớ nhớ cậu đó. Lời nói của JongIn khiến BaekHyun khẽ đỏ mặt, JongIn thấy vậy khẽ mỉm cười.

JongIn hơi cúi người xuống, tiến sát vào mặt của BaekHyun, tìm BaekHyun bỗng đập loạn xạ, từ từ nhắm mắt lại, dần dần ...

- ANH BAEKHYUN HAI BÁC KÊU VÀO ĂN CƠM !! - Tiếng của ChanYeol lạnh lạnh làm chặn đứng giây phút lãng mạn của hai người.

- A.. Ừ. Chờ ..anh xú !! - BaekHyun trả lời, khuôn mặt vẫn chưa hết đỏ.

JongIn và BaekHyun trở nên bối rối.

- Thôi, mình về đây, BaekHyun vào đi.

- Um.. bye JongIn.

BaekHyun nhìn theo dáng cậu bạn ra về, rồi quay vào nhà, thấy ChanYeol đang khoanh tay đứng ngay cửa. BaekHyun lăm bằm thằm nguyên rửa tên học trò lưu manh đáng ghét.

- Thôi cậu về đi, còn ở đây làm gì ?

- Ăn cơm.- ChanYeol trả lời cộc lốc.

-Ăn gì mà ăn, bố mẹ tôi không tiếp người lạ đâu !! - Vừa dứt câu thì BaekHyun bị choáng ngay.

- ChanYeol vào ăn cơm với cả nhà đi cháu.

- Hê hê - ChanYeol le lưỡi trêu BaekHyun - Vào ăn cơm nào thầy giáo.

BaekHyun tức điên người không biết tại sao bố mẹ lại cho hắn cùng ăn cơm cơ chứ !!

...

Sau khi ăn cơm xong, BaekHyun rửa chén, còn cả nhà nó cùng ChanYeol đang ngồi ở phòng khách ăn trái cây và nói chuyện rôm rả.

- Quái lạ!!! Sao ba mẹ mình lại thích cậu ta? Sao không hỏi mình cậu ta là ai, là người tốt hay xấu?!?

end chương 7

8. Chương 8

Đang miên man suy nghĩ thì một giọng nói vang lên làm BaekHyun giật mình, xem làm rớt cả cái đĩa trên tay.

- Rửa có mấy cái chén mà làm gì lâu vậy anh?

- Hừm - BaekHyun liếc ChanYeol một cái sắc lẹm. - Này !! sao cậu không về mà lại ở nhà tôi ăn cơm hả? Nhà cậu giàu lắm cơ mà ? Không lẽ thiếu cơm ăn sao ?

- Thích !!

- Xạo. Không phải là cậu định giở trò gì nên mới năn nỉ ba mẹ tôi cho ở lại ăn đấy chứ?

- Do hai bác cứ nằng nặc giữ tôi lại ăn thôi.

- Xớ. Mà tôi dặn nè - BaekHyun nói khẽ.

- Chuyện gì?

- Nếu ba mẹ tôi có hỏi thì đừng nói là tôi đi làm thêm nha. Nếu mà biết thì tôi chết chắc.

- Yên tâm đi. Sẽ không có chuyện đó đâu - ChanYeol cười gian xảo.

- Là sao ? - Cách nói chuyện của ChanYeol làm nó thắc mắc quá.

- Thôi không có gì đâu. Rửa chén xong thì ra ăn trái cây đi.

- Ờ.

....

- ChanYeol này !! Đạo này ba má con có khỏe không ?

- Dạ cùng bình thường thôi ạ !

- Còn việc kinh doanh thì sao ? Chừng nào sẽ giao lại cho con đây ?

- Cái đó thì hơi sớm mà bác. Con còn phải học cho xong đã.

- Sớm gì nữa. Con đang là sinh viên năm cuối rồi còn gì !!

“Khiếp! Sao hần có thể như chong chóng vậy nhỉ. Ăn nói với ba mẹ nó thì lễ phép thấy sợ. Ba mẹ mình sao lại thân mật với hần vậy ta, mà hai người vừa nói cái gì vậy?? Cái gì mà sinh viên năm cuối.”

- Yaaaaaaa !! Sinh viên năm cuối ?? Ai cơ ?? - BaekHyun giật mình.

- thằng này hôm nay bị sao vậy !?!? Nãy giờ thì cứ ngồi im, còn bây giờ thì hét toáng lên !!

- Dịu dàng lại một chút đi con trai, không thì không có thằng nào chịu rước con đâu!- Câu nói của mẹ BaekHyun khiến mọi người cười vang. (cả nhà BaekHyun xác định là hủ hết cả rồi)

- Có phải khi nãy con nghe ba nói, cậu ta là sinh viên năm cuối đại học không ???

- Cái gì mà cậu ta !! Ăn nói cho lễ phép chứ con.

- Con không nhớ ChanYeol à ? Con của chú Park bạn ba mẹ đó ?!

- Hả ?!? - BaekHyun ngạc nhiên cực độ- Là.. là..

- Con không nhớ thật à ? Vậy mà từ nãy giờ tưởng con mắc cỡ nên mới không nói chuyện chứ.

- em thật là... Hồi nhỏ còn nói là thích anh vậy mà giờ không thèm nhớ anh luôn hả ?- ChanYeol cười.

- Ủ. Hồi nhỏ hai đứa thân nhau lắm bà nhỉ ? - Ba của BaekHyun lên tiếng.

- Ủ. Mà lâu rồi mới gặp lại nhau!!

- Dạ.. - ChanYeol tươi cười nói chuyện với ba mẹ của BaekHyun.

Chẳng hề để ý tới BaekHyun lúc bấy giờ.

BaekHyun nhìn ChanYeol chăm chăm.

...

ChanYeol rất khác so với ngày xưa, rất ra dáng người lớn không còn con nít, dành kẻo với nó nữa. Hồi nhỏ, có một thời gian ba mẹ ChanYeol phải đi công tác nước ngoài, nên đã gửi ChanYeol sang nhà nó 2, 3 tháng gì đó. Lúc ChanYeol mới xuất hiện, nó ghét ChanYeol vô cùng, tự nhiên phải kêu bằng anh, bị giật kẻo hoài, rồi mấy con rô-bốt của nó thì bị bẻ tay bẻ chân giấu đi đâu hết khiến nó cứ khóc bù lu bù loa miết, không có rô-bốt nó bị ép chơi toàn là búp bê. Rồi còn phải dẫn ChanYeol đi chơi chung với mấy đứa trong xóm nữa chứ. Mà có phải vậy là xong đâu, mấy đứa con gái trong xóm, bỏ không thèm chơi với nó để qua chơi với ChanYeol đáng ghét.

Công bằng mà nói thì hồi nhỏ cậu ta đúng là 'hot baby', khuôn mặt bụ bẫm, hai má thì cứ ửng hồng, lại còn nói chuyện dễ thương nữa chứ, không chỉ mấy đứa con nít mà cả người lớn cũng thích ChanYeol nữa. Thấy mấy đứa con gái bu quanh ChanYeol, BaekHyun càng thêm tức, ở nhà thì ăn hiếp nó, ra ngoài này thì chơi với tụi kia vui vẻ thế. Cứ như thế mấy hôm, BaekHyun không thèm đi chơi nữa, nó ở nhà coi hoạt hình để ChanYeol đi chơi một mình. Đang loay hoay tìm cái đĩa siêu nhân gao của mình ở trên ghế thì bị trượt chân ngã xuống, đầu gối nó bị trầy, máu chảy ra. BaekHyun khóc nức nở, ở nhà bây giờ không có ai, ba nó thì đi làm, mẹ đi chợ, còn chị Hai thì mắc đi học.

- Em bị sao vậy ? - ChanYeol vội vàng chạy từ cửa vào.

- Hức hức... - BaekHyun không nói gì, chỉ khóc thôi.

- Em nín đi, để anh bôi thuốc cho.

- Không cần - BaekHyun đẩy mạnh ChanYeol ra - Anh đi về nhà anh đi, tại anh hết, em té là tại anh. Ai mượn giấu đĩa của em ở trên đó hả !!!

- Anh.. anh xin lỗi. Nín đi... Anh cho kẻo nè. - ChanYeol chìa cây kẻo mút ra trước mặt BaekHyun.

- Không thèm !!! - Nó quăng cây kẻo ra ngoài sân - Anh về nhà anh đi, tại anh mà không ai thèm chơi với em nữa, tại anh mà mấy con rô-bốt của em hư hết rồi !! Anh đi về nhà anh đi !! - Nó hét lên.

- Anh xin lỗi mà, anh hứa sau này sẽ không phá rô-bốt của em nữa, không dành kẻo của em nữa, cũng không dành bạn của em luôn. Được không ??

- Thật không ?

- Thật !!

- Anh hứa đi !!

- Ủ ừ. Vậy để anh bôi thuốc cho em nha.

- BaekHyun khẽ gật đầu.

Từ ngày đó, 2 đứa trở nên thân thiết với nhau, BaekHyun cũng biết được rằng ChanYeol phá đồ chơi của nó là để nó chơi với ChanYeol thôi, vì từ lúc ChanYeol tới, nó chẳng thèm để ý đến ChanYeol.

Một hôm BaekHyun chạy vào nhà trên tay cầm một bó hoa dại rất dễ thương.

- Anh ChanYeol, đẹp không ? Thăng Sehun nó cho em đó. - BaekHyun vui vẻ khoe với ChanYeol

- Đẹp.

- Thăng Sehun nó cho em đó. - BaekHyun vui vẻ khoe với ChanYeol.

- Lần sau em không được nhận hoa của nó nghe chưa ?

- Sao vậy anh ??

- Em có thích thăng Sehun không ?

- Không !!
- Không thì không đc nhận. Người ta chỉ nhận hoa của người mình thích thôi !!
- Vậy thì em chỉ nhận hoa của anh ChanYeol thôi nha !!
- Ủ !!
- Nhưng mà anh ChanYeol có bao giờ tặng hoa cho em đâu. -Nó nũng nịu.
- Sau này anh sẽ mua thật nhiều hoa đẹp để tặng em, được không ?
- Được !! Anh hứa đi .
- Ok ! - Hai đứa ngoéo tay nhau.

Sau đó, ba mẹ ChanYeol về rồi đưa ChanYeol sang Mỹ học, nhà nó cũng chuyển đi nơi khác, hai nhà cũng ít liên lạc với nhau.

end chương 8

9. Chương 9

- Gì mà lưu manh cơ chứ !?!? - ChanYeol hơi nhăn mặt - Anh không xấu xa như vậy đâu mà.
 - Ủ không xấu xa như vậy, xấu xa hơn chứ gì !! - BaekHyun giận dỗi nhìn thật dễ thương - Còn giả làm học sinh lớp 10 để lừa tôi nữa chứ !! Quá quắt !!
 - Hehe - ChanYeol gãi đầu.
 - Lấy người khác ra làm trò đùa cảm thấy vui lắm hả !!
 - Ủ vui. Ah không.. không có !! Anh không có ý chọc em từ đầu đâu, do thấy em không nhận ra anh nên anh mới thử đùa tí thôi, mà em cũng vô tâm thật, không nhớ anh tí nào hết hả?
 - Không !! Tôi hối hận vì hồi nhỏ quen anh đó, bây giờ cũng vậy. Sau này đừng để tôi gặp mặt anh nữa - Nói rồi BaekHyun quay lại bỏ đi vào nhà, ChanYeol kéo tay lại.
 - Thôi mà, anh đã xin lỗi rồi còn gì, tha lỗi cho anh đi.
 - Không !! Bỏ tay tôi ra, bây giờ không có anh em gì hết!! Tôi chúa ghét bị người khác đem ra làm trò đùa. Bây giờ tui tuyên bố: anh, à không cậu là kẻ thù không đội trời chung với tôi !!
 - Hê.. Em giận thật là dễ thương đó.- Câu nói của ChanYeol khiến BaekHyun đang giận nhưng cũng không khỏi đỏ mặt - Em sẽ hối hận về câu nói của mình đó. Anh sẽ không để em ghét anh lâu đâu. Chờ xem - ChanYeol cười rồi bỏ lên xe đi về.
- “Anh ta định giở trò gì nữa đây ?? Kệ, coi như mình xui xẻo gặp loại người như vậy. Mà tại sao lại thay đổi nhiều như vậy nhỉ !! Mình cứ nghĩ nếu gặp ChanYeol lại thì chắc chắn mình sẽ nhận ra, không ngờ lại thay đổi nhiều đến thế. Mà dù có chuyện gì thì vẫn sẽ có JongIn bên cạnh mình rồi mà, lo gì ” - Nghĩ thế BaekHyun vui vẻ hân lên, nó vào nhà.
-
- BaekHyun ơi !! Mà bị bệnh hả ? - KyungSoo quay sang hỏi.
 - Không có.
 - Sao tao thấy mặt mày bơ phờ vậy !? KyungSoo chống cằm hỏi.
 - Ờ...Tối hôm qua ngủ muộn.

- Học bài hả ?

- Ồ

- Mà phải lo cho sức khoẻ chứ, cứ học như vậy thì có ngày thành tâm thần đó.

- Mà cứ nói quá, không có gì đâu mà.

Chợt có ai đó gọi BaekHyun.

- BaekHyun, có người gặp kìa.

- Ồ, chờ chút đi.

BaekHyun đi ra rồi quay trở lại với một bó hoa hồng trên tay,

- Wow !! - Bọn bạn trong lớp đồng thanh - Ai mà lãng mạn vậy trời.

BaekHyun không nói gì, chỉ đỏ mặt về chỗ ngồi.

- Ai vậy ? – KyungSoo thắc mắc

- Không biết !! Có người đưa tới nhưng không nói là ai tặng.

- Có khi nào là JongIn không ?

- Hả ?? Chắc là vậy. -BaekHyun khẽ đỏ mặt, cười tủm tỉm suốt.

- JongIn vào kìa - KyungSoo hất mặt về phía cửa.

JongIn vào lớp nhìn BaekHyun, mỉm cười rồi vào chỗ của mình.

- Sao cậu ấy không nói gì vậy ta ?? Chắc là định gây bất ngờ cho cậu đây mà. Wow, hai người lãng mạn thật đấy.

- Đừng có chọc tao nữa mà. À mà giờ chắc là phải tìm việc làm thêm khác rồi.

- Sao nữa, cái thằng cu học trò của mày lại giở trò gì nữa à ??

- Thôi mày đừng nhắc đến cái tên đó nữa.

- Sao vậy ?? Có chuyện gì kể nghe nữa. -KyungSoo nhiều chuyện.

- Thật ra thì hần ta ko phải học sinh lớp 10.

- Hả ? Không phải !!?

- Ừ

- Vậy mắc mớ gì mà giả làm học sinh lớp 10, hần có âm mưu gì với mày hả ?? Nhà hần ở đâu để tao ột trận.

- Thôi, không có chuyện gì đâu.

- Vậy mày định để yên cho hần à ?

- Thì biết làm sao bây giờ, nhưng mà quân tử trả thù 10 năm chưa muộn, một ngày nào đó tao sẽ cho hần biết tao không phải là người dễ bắt nạt đâu, tao sẽ cho hần biết thế nào là lễ độ.

- Oke !! Tao ủng hộ mày. Fighting !!!

end chương 9

10. Chương 10

- JongIn ơi !! Chờ mình với.
- Hôm nay trông cậu rất vui đó. -JongIn cười.
- Ủ. Cảm ơn cậu nha.
- Về chuyện gì ? - JongIn ngạc nhiên.
- Bó hoa.- BaekHyun khẽ cười.
- Bó hoa ? Hoa nào ??
- Bó hoa hồi sáng cậu nhờ người tặng tớ !?.
- Không có, tớ đâu có nhờ ai đâu ?
- Vậy thì ai nhỉ ?
- Cậu thích hoa lắm hả ?
- Ủ.
- Nhưng mà không phải tớ tặng, cậu vẫn thích à ?
- Không hẳn, nhưng không phải là không thích. Dù sao tớ vẫn thích hoa.

....

Về đến nhà BaekHyun chẳng thấy ai, chỉ thấy mẫu giấy dán trên cửa tủ lạnh.

“Hôm nay ba mẹ có công chuyện ở công ti nên về trễ, con với chị tự lo cơm nước nha”

Phía dưới còn có một tờ giấy nữa, là của chị YooRa.

“Hôm nay chị có tiệc ở công ti nên cũng về trễ nốt, vì vậy ăn mì gói tạm nha em trai^^”

- Ngày gì vậy hả trời, chẳng lẽ phải ăn mì thật sao. Mà cũng tại mình, bình thường không chịu học nấu ăn để bây giờ chỉ còn biết trông mong vào mì gói. Híc !!Bụt ơi cứu con !!- Vừa dứt câu, ngoài cửa liền có người bấm chuông.

- Không lẽ có bụt đến cứu mình thật hả trời ? - BaekHyun lăm lăm một mình khi ra mở cửa.

Vừa mở cửa thì BaekHyun thấy ngay cái bản mặt đáng ghét của ChanYeol

- Hừ, đúng là ngày xui xẻo mà, đến đây có chuyện gì ?

- Đương nhiên là có rồi.

- Chuyện gì ?

- Có chuyện gì thì cũng phải vào nhà đã chứ.

- Không được.

- Sao lại không ?

- Ba mẹ tôi không có nhà và tôi thì không thích gặp anh, do đó anh không có lí do gì để vào nhà tôi cả !!

Vừa dứt câu thì BaekHyun thấy ChanYeol đã vào nhà từ lúc nào, BaekHyun gọi theo.

- Này !! Đi ra cho tôi !! Ai cho anh vào nhà vậy hả ?? Đi raaaa !!

BaekHyun vừa gọi vừa chạy theo ChanYeol vào nhà. Vào nhà BaekHyun đã thấy ChanYeol ngồi chiếm chệ ở phòng khách rồi.

- Anh đi ra khỏi nhà tôi đi !! Ở đây tôi không hoang ghênh anh !!

ChanYeol vẫn không nói gì, đưa tay lên nhìn đồng hồ.

- Chà tới giờ ăn rồi à - Nói rồi ChanYeol đi thẳng xuống bếp.
- Nè !! Định làm gì vậy hả ? – BaekHyun theo xuống bếp
- Ăn mì gói sao ? – ChanYeol hỏi BaekHyun khi thấy tô mì đang ở trên bàn.
- Không liên quan đến anh.
- Sao lại không liên quan nhỉ !? Anh có mang theo đồ ăn tới đây !! - ChanYeol vừa nói vừa chỉ vào cái túi mình mang đến.
- Sao lại mang đồ ăn tới nhà tôi làm gì, nhà tôi đâu có thiếu thốn tới mức phải ăn nhờ nhà đại gia như anh đâu.
- Đừng có nghĩ xấu anh vậy mà, thôi ngồi xuống ăn đi.
- Ai thèm chứ, anh mang về đi.
- Không được, ai lại mang đồ ăn tới rồi lại mang về bao giờ - ChanYeol lấy đồ ăn từ trong túi ra, mùi thơm ngào ngạt bay ra khắp nhà - Ăn đi.
- Ai thèm chứ, anh ăn một mình đi, tôi có đồ ăn rồi.
- Mì gói đó hả ? Thôi giận gì mà lâu thế !! Ăn với anh đi.
- Không !! - BaekHyun nói rồi gấp một đũa mì bự tổ chẳng bỏ vào miệng, nhiều đến nỗi khiến nó suýt nữa thì sặc.
- Em không ăn thì anh ăn một mình vậy. - ChanYeol nói rồi lấy một cái đùi gà vàng ươm đưa lên miệng. - Ummm.. Ngon thật, lớp ngoài thì giòn giòn, phía trong thì mềm mềm thơm thơm. Thật là đáng tiếc cho những ai không được thưởng thức món ngon như vậy. Thật là không thể cưỡng lại vị ngon của đùi gà mà - ChanYeol nói rồi cắn thêm một miếng nữa, ăn rất ngon lành. Như đang trêu ngươi BaekHyun.
- BaekHyun nuốt nước miếng “ Trời ơi !! GÀ !! Trông thật là ngon quá đi, hay là ăn thử một miếng nhỉ ? ” BaekHyun nhìn chằm chằm vào mấy cái đùi gà thơm ngon đang nằm trên bàn, nhưng rồi lí trí nó đã thắng được cái dạ dày “ Không được, không được ăn đồ ăn của kẻ thù !! Híc.. Nhưng mà nhìn ngon quá đi.. Không được !! Đã nói là không được mà..” BaekHyun lắc đầu nguầy nguậy, ChanYeol nhìn hành động của nó cố nhịn cười mà không được.
- Cười gì mà cười !!
- Không có gì !! ChanYeol tùm tùm – Nếu cứ gặp em thế này thì chắc anh không bao giờ bị bệnh đâu nhỉ.
- Anh thì không, nhưng mà tôi thì có đó !! - BaekHyun lúc này đã trở lại thực tại phũ phàng với tô mì của mình - Không những bệnh mà có khi dẫn đến trầm uất mà tử vong không chừng.
- Hahah - ChanYeol cười.
- Vui gì mà cười. Ăn xong thì về đi, tôi còn phải nghỉ ngơi để chiều đi học nữa !!
- Vậy thì anh ở đây với em, để em một mình anh không yên tâm.
- Ở với anh mới đáng lo đó, mà giữa ban ngày ban mặt làm gì có chuyện gì xảy ra. Về đi, nhiều chuyện quá !!
- Vậy thì anh về nha, ngày mai anh lại đến.
- Không đến cũng không sao !!
- Nhưng anh thích.
- Kệ anh. Mệt quá. Về đi.
- Đừng có như vậy nữa mà, em cười lên trông rất đẹp mà.
- Nhiều chuyện quá. Về nhanh đi.

- bye em. Moaah. -ChanYeol chu mỗa

- Cái đồ hại não !! -BaekHyun bủ môi một cái rồi đóng sầm cái cửa lại. Nó đi vô nhà “Hừ !! Cái tên đáng ghét này, tự nhiên đến làm gì. Bực bội. Lại còn trêu người mình nữa chứ, thật là xui xẻo mà !! ”

BaekHyun vào phòng, nằm ườn xuống giường, nó muốn đi ngủ. Nó thấy mệt mỏi sau trận đấu khẩu với ChanYeol. BaekHyun vừa nhắm mắt một tí thì đã vội bật dậy, như nhớ ra điều gì đó.

- Thôi chết, không đi làm gia sư nữa, tiền đâu mà đền lại laptop trả chị đây !! Haiiiz.. Số mình thật là khổ mà !! Gặp phải một tên lừa đảo, sở Khanh... Ahhh !! Đúng rồi, người vi phạm hợp đồng là anh ta mà, mình phải đòi bồi thường, hoặc chí ít thì cũng được nhận lương một tháng chứ. Nhà anh ta giàu chắc sẽ không ki bo thế đâu. Nhưng mà dù sao trước mắt cũng phải tìm một việc khác đã. Thôi đi ngủ trước đã, rồi có chuyện gì thì tính sau !!

end chương 10

11. Chương 11

- Hôm qua tao mới xin được chỗ làm thêm mới rồi.

- Lại bị đuổi việc rồi à ? - KyungSoo hỏi theo thói quen mỗi khi nghe những câu nói tương tự của nó.

- Cái gì mà đuổi việc, mày không nhớ chuyện tao kể à.

- À, sorry cưng, tại nghe câu đó của mày thường xuyên quá đó mà. - KyungSoo cười hiền - Vậy giờ mày làm ở đâu ?

- Một tiệm bánh nhỏ, công việc chắc cũng không vất vả lắm đâu, mà ông chủ quán ở đó đẹp trai lắm.

- Vậy mày xin làm ở đó là vì anh chủ quán đẹp trai hả ?

- Cái gì chứ !?! Tao nói là ông chủ quán mà !! thằng điên !!

- Ồ. Vậy thì tốt rồi, lần này mày cố gắng làm việc cho tốt đi.

- Ừa.

- Lại có người cầm hoa tới tặng mày kìa - KyungSoo hất mặt ra phía cửa, BaekHyun cũng nhìn theo, lại là người đưa hoa hôm qua, người đó nói muốn gặp BaekHyun nên mấy đứa bạn trong lớp kêu BaekHyun ra.

Lần này BaekHyun không nghĩ là JongIn tặng nữa bởi vì bó hoa hôm nay y hệt hôm qua.

- Anh ơi !! Cho em hỏi hoa này là ai gửi tới vậy ?

- Anh không biết. Anh chỉ có nhiệm vụ đưa hoa thôi.

- Vậy à ??? Cảm ơn anh.

- Không có gì !! - Anh đưa hoa mỉm cười rồi quay đi.

BaekHyun vào lớp trong ánh mắt ngưỡng mộ của không biết bao nhiêu đứa con gái trong lớp nó, con trai mà còn được người khác tặng hoa, thân là con gái như mấy đứa mà không ai ngó đến, cho nên bên ngoài thì bàn tán rôm rả vậy thôi, chứ đứa nào mà không ghen tị với BaekHyun.

- Lại là JongIn tặng à ?

- Không phải. Tao hỏi JongIn rồi, không phải cậu ấy tặng. Lại là 11 bông hoa nè, sao người đó lại biết tao thích số 11 nhỉ !!

- Không phải JongIn, vậy là ai ta ?! BaekHyun nhà ta cũng có người yêu bí mật nữa. Chắc chắc..

- Đồ tâm thần !!

....

BaekHyun vừa về đến nhà đã thấy ChanYeol đang ngồi nói chuyện với ba mẹ.

- Thưa ba mẹ con mới đi học về.

- Ủ, thay đồ rồi xuống ăn cơm đi con.

- Dạ - BaekHyun trả lời rồi quay lên phòng không quên liếc xéo ChanYeol một cái, còn ChanYeol thì vẫn tươi cười nhìn BaekHyun. Thật sự thì ChanYeol cười rất dễ thương, cái kiểu “nụ cười tỏa nắng” đó không biết đã hớp biết bao nhiêu cô gái, BaekHyun suýt tí nữa đã xiêu lòng với nụ cười đó rồi, mà ‘suýt tí nữa’ thôi nha. Còn bây giờ thì nó vẫn giận ChanYeol lắm. Nhưng nhìn nhận một cách khách quan thì ChanYeol chẳng có gì đáng giận cả. Chỉ vì lòng tự trọng cao ngất trời nên BaekHyun mới không thể bỏ qua dễ dàng vậy thôi, mà cũng chẳng có lí do gì để mà nó bỏ qua cho ChanYeol cả.

BaekHyun xuống bếp thì thấy ChanYeol đang phụ với mẹ và chị hai nó dọn chén bát ra ăn cơm, mà cũng chẳng phụ gì, chỉ là ngồi sắp mấy cái chén cơm, với mấy đôi đũa ra thôi. Mẹ và chị của BaekHyun thì có vẻ thích ChanYeol lắm, vừa dọn cơm vừa nói chuyện với hắn.

- Thăng BaekHyun nó làm biếng lắm con , ở nhà cô chú chẳng nhờ nó được việc gì, gì mà đến nấu mấy món đơn giản cũng không biết, thì làm sao sau này gả đi được chứ. - Mẹ BaekHyun nói làm cả nhà nó thêm vui vẻ trong bữa cơm. Còn BaekHyun thì chẳng mấy dễ chịu.

- Mẹ !! sao tự nhiên đi nói xấu con trước mặt người khác vậy?

- Mặc cỡ rồi kìa - Ba của BaekHyun cười đùa.

- Thì em lo mà học nấu ăn, lo làm việc nhà đi, ba mẹ không chọc nữa đâu - Chị YooRa lên tiếng.

- Đúng đó - ChanYeol thêm vào.

- Đúng cái gì mà đúng !! - BaekHyun nhăn mặt - Mà tại sao anh cứ đến nhà tôi ăn cơm hoài vậy hả ?

- Nè BaekHyun !! Sao nói với anh vậy con, ba mẹ coi thăng ChanYeol như con cái trong nhà, con ăn nói vậy mà được à. - Mẹ BaekHyun khẽ chau mày.

- Con xin lỗi.

- Không có gì đâu cô chú, chắc em BaekHyun đang giận con chuyện gì đó mà, con nít đứa nào mà chẳng vậy.

- Cái gì mà con nít chứ ? - BaekHyun gân cổ lên định cãi lại

- Lại nữa !! - Mẹ BaekHyun nhăn mặt nhìn nó - Thôi ăn cơm đi mọi người.

BaekHyun tức tối, từ khi cái mặt ChanYeol xuất hiện trong nhà nó, thì nó toàn gặp chuyện bực mình.

end chương 11

12. Chương 12

Rửa chén xong, BaekHyun lên phòng chuẩn bị ngủ trưa , chiều còn đi làm thêm ngày đầu tiên ở tiệm bánh nữa.

2 giờ chiều.

BaekHyun ngủ dậy, giờ này ba mẹ và chị nó đều đi làm cả rồi, nó lấy sách vở ra học bài vì đến 3 h nó mới phải đi là. Vừa lấy sách vở ra nó đã nghe có tiếng động ở dưới nhà, nó hơi sợ, túm lấy ngay vật có khả năng sát thương nhất trong phòng nó lúc bấy giờ: Cây bút chì. Nó lấy cái khẩu trang đeo vào. Nó rón rén đi xuống cầu thang, nhìn nó lúc này chẳng khác nào là ăn trộm cả.

Nó dừng lại để nghe rõ âm thanh hơn, nó tiến về phòng sách. Càng lại gần nó càng nghe tiếng động rõ hơn. Nó nghe thấy tiếng kéo ghế kèn kẹt. Càng tiến vào nó càng sợ, càng nắm chặt cây bút chì trên tay mình hơn. Nó thấy cửa phòng sách mở toang ra, thu hết can đảm nó bước vào. Nhìn quanh không thấy ai, BaekHyun tiếng gần lại cái bàn giữa phòng. Tim nó đập loạn nhịp khi thấy bóng của người phía sau cái bàn. Nó đánh liều xông tới.

...

BaekHyun hoảng hồn, nhưng đã kịp lấy bút chì đâm túi bụi vào người kia.

- A... Em làm gì vậy !!? – ChanYeol cầm tay BaekHyun lại.
- Hả ? - BaekHyun ngó người ra. - Sao lại là anh ? Anh ở đây làm gì ?
- Em tưởng anh là trộm hay sao mà đánh dữ vậy ?
- Còn gì nữa. Ai kêu anh lén lút trong nhà của tôi làm gì !!
- Lén lút gì mà lén lút, anh đường đường đường chính chính mà. Mà em định đánh trộm bằng cây bút chì à ?? -ChanYeol cười to
- Vui lắm sao mà cười. -Nó bỏ bút chì và tháo cái khẩu trang ra. - Mà sao anh lại ở đây ? Không phải anh đã về từ trưa rồi hả ?
- Ủ. Anh cũng định vậy, nhưng mà hồi trưa, sau khi coi lại mấy cuốn album hình hồi nhỏ với mẹ em, anh thấy có cuốn sách hay hay, nên mượn coi một tí ai ngờ ngủ quên luôn.
- Vậy thì giờ anh đi về đi.
- Sao lúc nào em cũng đuổi anh vậy anh hả ? Em ghét anh lắm sao ?
- Ghét lắm lắm luôn.
- Vậy thì có cách nào làm em hết ghét anh không?
- À - BaekHyun chợt nhớ ra chuyện gì - Có đó, có một cách.
- Cách gì ???
- Anh bồi thường hợp đồng dạy thêm cho tôi đi
- Không được !!
- Tại sao không ?
- Anh có vi phạm hợp đồng đâu mà bồi thường.
- Sao lại không? Anh đã lừa tôi anh là học sinh lớp 10 còn gì !!?
- Thì đúng.
- Vậy thì bồi thường đi
- Nhưng mà trong hợp đồng không có nói điều đó. Trong hợp đồng anh không hề nói là em sẽ dạy cho học sinh lớp 10 mà, chỉ nói là em sẽ dạy ột người tên là Park ChanYeol và người đó là anh thôi. -ChanYeol cười ranh ma.
- Đồ hai mặt. Mà nhà anh giàu vậy mà, bồi thường tí tiền thì cũng có ảnh hưởng gì to tát đâu.
- Không thích !!
- Hứ
- Mà em cần tiền làm gì vậy?
- Không liên quan tới anh.
- Nói đi, anh sẽ giúp !!

- Không bồi thường thì thôi, chứ tôi không thềm mượn tiền của anh đâu.
- Không nói thì thôi vậy.
- Á, đến giờ rồi.

Nói rồi BaekHyun vội vàng chạy lên phòng thay quần áo chuẩn bị đi làm thêm.

- Em đi đâu vậy?
- Làm thêm.
- Cho anh đi theo với nha.
- Không được !!
- Em nghĩ em không cho thì anh sẽ không theo hả ?- ChanYeol cười đắc ý.
- Kệ anh. Phiền quá !!

BaekHyun khóa cổng lại mặc cho ChanYeol đứng đó, rồi leo lên xe đạp đến tiệm bánh.

ChanYeol thì vẫn cứ theo sau BaekHyun, nhưng không phải vất vả đạp xe như BaekHyun, mà đang ngồi ung dung trên cái ô tô bóng nhoáng.

Đến tiệm bánh, BaekHyun chào chủ tiệm rồi thay đồng phục ra làm.

Đây là một tiệm bánh nhỏ, không ở khu phố lớn nên cũng không đông khách lắm, nhân viên cũng không nhiều, chỉ có ông chủ, một chị ở quầy thu ngân, và nó làm chạy bàn thôi .Nhưng bánh ở đây cực kì ngon. Bánh được chính tay ông chủ làm.

BaekHyun ra ngoài thì đã thấy ChanYeol đang ngồi ở cái bàn gần cửa sổ, hướng ra vườn hoa.

- Anh muốn gì đây ?
- Nói chuyện với khách thì phải lịch sự chứ.
- Được thôi !! Quý khách muốn dùng gì nào ?
- Có vậy chứ. Để xem nào. Bánh thì một loại một cái, với lại một ly cam vắt.
- Có ăn hết không đó, anh không được lãng phí đâu đấy !!
- Ồ hay. Anh muốn ăn gì là tùy anh chứ, em cứ mang ra đi.
- Được rồi, chờ chút.

Chỉ một lúc sau, BaekHyun mang bánh ra, bánh bày ra đầy bàn.

- Anh liệu hồn mà ăn cho hết, tôi không thích ai phung phí đồ ăn đâu. Anh ăn không hết thì biết tay tôi.

ChanYeol mỉm cười nhìn BaekHyun, BaekHyun bỏ đi. Nó nhận ra có nhiều khách hàng nữ đang nhìn ChanYeol đắm đuối. Nó chặc lưỡi “ Haiiiiz.. Cứ thấy trai đẹp là tươt tươt ”

BaekHyun quay lại, thật bất ngờ, thấy JongIn cũng đang mặc đồng phục của tiệm đi ra.

end chương 12

13. Chương 13

- Cậu làm gì ở đây?? -Cả BaekHyun và JongIn cùng đồng thanh.
- Đây là tiệm của anh họ mình. - JongIn lên tiếng trước. - Cậu mới vô làm hôm nay hả?

- Ủ. Vui quá !! Không ngờ lại được làm chung với cậu thế này. - BaekHyun cười tươi như hoa.
- Ủ. À, Kia không phải là em họ cậu sao?
- Hả ? - BaekHyun nhìn theo hướng JongIn đang nhìn - À.. JongIn này !!
- Sao thế ??
- Thật ra thì.. Cậu ta...
- BaekHyun ơi đem bánh ra cho khách kia - Tiếng của chị thu ngân vang lên làm ngắt quãng cuộc nói chuyện của BaekHyun.
- Cậu làm đi. Tí nữa nói chuyện sau.
- Ủ.

“Đang định nói cho JongIn chuyện ChanYeol không phải là em họ mình, vậy mà.. Thôi để tí nữa nói cũng chưa muộn.” - BaekHyun nghĩ.

Cả buổi chiều hôm đó, BaekHyun và JongIn cùng nhau làm việc rất vui vẻ. Còn ChanYeol thì vẫn ngồi đó, không đụng vô miếng bánh nào chỉ ngồi uống nước và nhìn BaekHyun mà thôi. Tối khoảng hơn 5h thì khách bắt đầu đông hơn. Đa số là học sinh mới đi học về, tụ tập nhau lại nói chuyện cùng ăn uống. Hình như đa số họ là khách quen của tiệm. Và chắc hẳn họ chọn tiệm bánh này có lẽ một phần là do JongIn. Híc. Cứ thấy cách nói chuyện và gọi bánh của họ là biết rồi. BaekHyun hơi chạnh lòng. Dù biết người yêu của mình đẹp trai ngồi ngồi như thế , thế nào cũng có rất nhiều người thích, nhưng mà thấy họ vui vẻ nói chuyện trước mặt mình thế này, BaekHyun không thể không buồn được. Nhưng mà lại không thể nào giận JongIn được vì dù sao đây là công việc mà !!

Nhưng về sau hình như ánh mắt của mấy nữ khách hàng đã chuyển hướng sang một người khác. Chắc các bạn cũng biết là ai rồi đấy. Đúng vậy. ChanYeol vẫn ngồi đấy, chưa chịu về, lúc này khuôn mặt suy tư, có chút lạnh lùng nhưng vẫn toát lên một nét thu hút lạ lùng. Bất chợt ChanYeol quay mặt sang một bàn có 4 nữ sinh đang nhìn ChanYeol chăm chú không ngừng suy tư xoa về khuôn mặt trời phú của cậu ta. ChanYeol nhìn họ mỉm cười. Khiến mấy trái tim mấy cô gái tan chảy.

- Này, anh chưa chịu về à ?? - BaekHyun khó chịu nói với ChanYeol.
- Em kì ghê, anh trả tiền rồi thì anh làm gì kệ anh chứ.
- Đúng là nhà giàu mà. À. Còn mấy cái bánh anh liệu hồn mà ăn cho hết đi, nếu tôi thấy anh mà phung phí cái nào thì biết tay tôi.
- Em làm gì mà hung dữ vậy. Anh không ăn mấy cái bánh này đâu. Anh không thích đồ ngọt.
- Cái gì? không thích mà lại mua hả ? Anh định mua rồi quăng đi hả ?
- Em tưởng tượng phong phú ghê ha.
- Vậy anh định làm gì với số bánh này.
- Không liên quan đến em.
- Sao không liên quan, bánh của tiệm chúng tôi, tôi phải có trách nhiệm chứ .
- Wow.. Một nhân viên thật là trách nhiệm đó nha.
- Kệ tôi !!
- Thôi không đùa với em nữa. Gói mấy cái bánh này lại cho anh mang về.
- Mang về làm gì ?
- Em hay nhỉ, bánh anh mua rồi thì anh muốn làm gì thì làm, miễn là anh không quăng nó đi là được chứ gì.
- Được rồi. – Nói rồi, BaekHyun, đem mớ bánh trên bàn ChanYeol đi gói lại.

Trong lúc đó JongIn tới bàn ChanYeol.

- Chào cậu !! Cậu là em họ của BaekHyun đúng không ? - JongIn cười lịch sự.
 - À. Anh là người yêu của BaekHyun đây mà.
 - Cậu vẫn nhớ tôi à.
 - đương nhiên. Nhưng mà tôi không phải là em họ của BaekHyun đâu.
 - Hửm ?? - JongIn ngạc nhiên.
 - Cậu ấy là vị hôn thê của tôi, hai gia đình đã có hôn ước từ trước rồi - ChanYeol cười đều - Chờ cậu ấy đủ tuổi chúng tôi sẽ kết hôn, vì thế tôi khuyên hai người nên chấm dứt cái mối tình trẻ con tại đây đi, nếu không sau này cậu sẽ hối hận đó. Thôi tôi đi đây. -ChanYeol nhét môi.
- JongIn như không tin vào tai mình “Chuyện này là sao?” - JongIn nhìn theo ChanYeol. ChanYeol đang tới chỗ BaekHyun, lấy bị bánh từ trên tay BaekHyun, nói với BaekHyun cái gì đó, JongIn thấy ChanYeol cúi người xuống hình như là đang hôn BaekHyun, JongIn định chạy tới nhưng ChanYeol đã đứng thẳng người dậy và bỏ đi, còn BaekHyun thì mỉm cười có vẻ là rất vui. JongIn như chết lặng không nói lời nào.
- Này, cậu sao vậy ? - BaekHyun bước tới chỗ JongIn cười vui vẻ.
 - Không có gì. - Rồi JongIn bỏ đi không nói lời nào, có vẻ là rất giận.
 - Có chuyện gì sao ? - BaekHyun tự hỏi mình khi JongIn bỏ đi.
- end chương 13.

14. Chương 14

Hết giờ làm.

- JongIn ơi chờ mình với !! -BaekHyun í ới gọi theo.
- Có chuyện gì không ? - JongIn lạnh lùng.
- Hôm nay cậu sao vậy ?
- Không sao cả !! -JongIn đứng đưng.
- Có chuyện gì thì nói với mình đi.
- Không có gì mà.
- Thật không ?
- Thật.
- Ừ. Vậy thì thôi.
- Um... Mà BaekHyun này, cậu có chuyện gì giấu mình không ?
- Chuyện gì là chuyện gì ?
- Chuyện.. chuyện....- JongIn ấp úng - Chuyện của ChanYeol đó.
- ChanYeol hả !?! - BaekHyun giật mình.
- ... - JongIn im lặng.
- Thật ra tớ đã định nói với cậu trước rồi nhưng mà ..
- Vậy ChanYeol thật ra không phải là em họ cậu ?!
- Cậu biết rồi à ?

- Ủ.

- Anh ChanYeol nói với cậu hả ?

- Ủ.

- Thật ra chuyện cũng không có gì quan trọng lắm đúng không ? Chỉ là tớ lo cậu hiểu lầm nên mới nói dối thôi.

- Không có gì quan trọng sao ? - JongIn nhủ mày.

- Ủ thì.. mình xin lỗi vì đã nói dối cậu. Nhưng mà thật ra mình nghĩ chuyện đó cũng không có gì mà cậu phải nghiêm trọng vậy đâu.

- Cậu thấy chuyện đó là bình thường sao ?

- À.Ủ.. Thì nói dối là không tốt nhưng mình nghĩ cũng không có gì mà.

- Nếu cậu đã nói vậy thì mình cũng không có gì để nói nữa - JongIn bực bội bỏ đi.

BaekHyun đứng đó với đồng thắc mắc trong đầu

....

Sáng nay BaekHyun đi học, nó lại nhận được một bó hoa từ người lạ mặt nữa.

Vừa thấy JongIn ngoài hành lang, BaekHyun liền gọi ngay.

- JongIn ơi !!

Nhưng JongIn cố ý không nghe thấy, bỏ đi thẳng. BaekHyun ngẩn ngơ một hồi thì..

- Ê !! Làm gì mà đứng ngẩn ra vậy ? - KyungSoo đập vai BaekHyun một cái khiến BaekHyun giật nảy người.

- Hú hồn !! - BaekHyun thở mạnh.

- Đang ngắm anh nào mà đứng thần người ra vậy ?

- Không có!!

- Có chuyện gì phải không ?

- À.. .Tại tao thấy JongIn hơi lạ.

- Lạ làm sao ? Tao thấy cũng bình thường mà.

- Hy vọng là vậy !! - BaekHyun thở dài.

...

Sau giờ học, BaekHyun phải đi bộ về nhà. Tình hình là do hôm nay xe hư, nên hồi sáng chị YooRa chở nó đi học, trưa chị đi mắc công việc nên nói nó nhờ bạn chở về. Bạn thân của nó chỉ có mỗi KyungSoo, mà KyungSoo thì ngày nào cũng có người đưa đón, nên không thể nhờ KyungSoo chở về được. Định nhờ JongIn, nhưng sáng nay chẳng nói chuyện được với JongIn 1 câu thì làm sao mà chở về được..

Bỗng có một chiếc xe hơi đỗ gần nơi BaekHyun đang đứng, một anh chàng cao ráo, lịch lãm bước ra. BaekHyun “đầu đón” nhận ra rằng đó là ChanYeol.

BaekHyun thở dài rồi lại tiếp tục bỏ đi. ChanYeol bước tới nắm tay BaekHyun kéo lại.

- Đi đâu vậy ? Lên xe đi !!

- Tại sao tôi phải lên xe anh ?!

- Em định đi bộ như vậy về nhà sao ?

- Chứ không lẽ bay về ?!

- Thôi lên xe đi !! Đừng có bướng bỉnh.

- Không. Tôi đi bộ !!

- Lên đi, không thì em sẽ hối hận đó.

BaekHyun bỏ đi, nhưng ChanYeol nắm tay nó kéo lại, bế xốc nó lên vai, rồi vác nó vào xe, mặc kệ nó la hét thế nào đi nữa, mặc kệ những người đi đường có nhìn ChanYeol với ánh mắt kì lạ đi nữa.

ChanYeol “quăng” BaekHyun vào xe một cách phũ phàng. Rồi đóng cửa xe lại ra hiệu cho tài xế lái xe đi.

BaekHyun đập cửa rầm rầm đòi xuống xe.

- Tôi muốn xuống xe ! Bỏ tôi xuốngggg !!!

ChanYeol vẫn lạnh tanh không nói gì.

- Bỏ tôi xuống đi !! Đồ biến thái !!

- Đừng có kêu ca nữa !! Điếc lỗ tai quá !!

- Cho tôi xuống !! Tôi không muốn đi chung với anh !!

- Em thật là !! Sợ sùng mà không biết hưởng, có bao nhiêu người muốn được đi chung với anh đây mà không được đấy !!

- Mặc kệ !! cho tôi xuống ngay !!

- Không.

- Mà nè !! Anh chở tôi đi đâu thế này !! Đây đâu phải đường về nhà tôi !!

- Thì em cứ ngồi yên đó đi.

...

Chiếc xe đỗ trước một căn biệt thự lớn.

- Đây là nhà của anh mà ? Đưa tôi đến đây làm gì ?

- Chỉ là mời em ăn trưa thôi.

- Tôi không cần !! Đưa tôi về nhà tôi nhanh đi.

- Để em lại ăn mì gói hả ? - ChanYeol cười ranh ma.

- Anh có âm mưu gì đây !!

- Anh sẽ nói sau.

- Vậy là anh có âm mưu gì thật à ? -BaekHyun liếc xéo.

- Thôi vào nhà ăn trưa đi, anh đói lắm rồi.

- Đói thì vào đi. Tôi không vào !!

- Không vào là anh bế vô đấy

- Hứ !! -BaekHyun dậm chân bịch bịch theo sau.

BaekHyun đi theo ChanYeol vào nhà. Lúc đầu nó có hơi sợ nhưng nghĩ lại dù sao gia đình ChanYeol cũng quen biết ba mẹ nó nên hẳn sẽ không dám làm gì nó đâu. Với lại nó cũng muốn thử cảm giác ăn cơm ở nhà đại gia có gì khác biệt không.

Thật sự là quá sức tương tượng với BaekHyun, dù đã từng đến đây để dạy thêm nhưng nó cũng không thể tưởng biệt thự nhà này lại rộng rãi đến thế.

Phòng ăn sáng loáng với những vật trang trí mà có lẽ nó mới chỉ nhìn thấy trên ti-vi. Lối trang trí theo kiểu Châu Âu, giữa phòng là một chiếc bàn ăn dài, chạy dọc theo là hai hàng ghế đặt ngay ngắn, mọi thứ đều sáng loáng.

BaekHyun ngơ ngác nhìn quanh, mọi thứ đều khiến nó thích thú.

- Thôi dọn đồ ăn ra ngoài vườn đi !! - Tiếng ChanYeol vang lên - Đi theo anh nào !! - Rồi ChanYeol nhìn sang BaekHyun.

- Ồ - BaekHyun đi theo ChanYeol mà vẫn luyến tiếc cái phòng ăn

- Em ngồi xuống đi- ChanYeol kéo ghế ra cho BaekHyun.

BaekHyun tiến lại cái ghế ngồi xuống. ChanYeol tiến đến cái ghế đối diện. Trước mắt BaekHyun bây giờ là một khung cảnh thật tươi mát, những khóm hoa, những hàng cây thẳng tắp, được chăm sóc, tĩa gọt thật cẩn thận và đẹp mắt.

- Đẹp lắm hả ?

- Đẹp lắm !! - BaekHyun trả lời theo quán tính.

- Hi.- ChanYeol cười nhẹ.

- Tôi khen hoa chứ có khen anh đâu mà cười !!

- Nhìn em lúc này thật dễ thương - Câu nói của ChanYeol khiến má BaekHyun (lại) ửng đỏ, mỗi lần nghe câu nói đó nó đều đỏ mặt

- Vậy những lúc khác thì không dễ thương à ?

- Không - ChanYeol cười - Đối với anh lúc nào em dễ thương hết !! - Đúng là biết nịnh người ta mà.

- Mà sao lại ra ngoài này, không ăn ở trong kia ?! - BaekHyun chuyển chủ đề luôn.

- Anh sợ ở trong kia em cảm thấy ngột ngạt.

- Anh cũng biết quan tâm cho người khác hả ?

- đương nhiên. Ăn đi, chắc em đói lắm rồi.

Lúc đó những người làm mang đồ ăn ra.

- Wow, nhìn ngon quá .

- Em cứ ăn tự nhiên đi.

- Mà nhiều thế này, hai người sao ăn hết.

- Sao không, nhiệm vụ của em là phải ăn hết đó, không phải em rất ghét ai bỏ thừa đồ ăn hay sao ?

- Sax !! Làm sao mà ăn hết chỗ này được !!

- Không được cũng phải được.

BaekHyun nhìn bàn ăn đầy ắp trên bàn nó đã cảm thấy no rồi chứ đừng nói là ăn hết.

- Ăn đi !! Ngon lắm đó - ChanYeol nói rồi bỏ một miếng vào miệng.

- Haiiiiiiz - BaekHyun thở dài rồi cũng bắt đầu ăn. Những món ăn khiến BaekHyun vô cùng thích thú, món nào cũng ngon, cũng lạ hết. Nó cứ muốn ăn hoài. Nhưng cái dạ dày của nó cũng có giới hạn. Đến khi không thể ăn nổi nữa nhưng nó vẫn nhìn mấy món trên bàn với một ánh mắt ” trù mến ”.

- Không ăn nữa à ? - ChanYeol đã bỏ đĩa xuống từ lúc nào rồi, cứ ngồi nhìn BaekHyun ăn, rồi cười mãi.

- No lắm rồi !!

- Em thấy ngon không ?

- Ngon lắm !!

- Nếu em thích thì ngày nào cũng có thể đến nhà anh ăn. Dù sao thì anh ăn một mình cũng cảm thấy buồn lắm.
- Một mình sao ? Ba mẹ anh đâu ?!
- Vẫn còn ở Mỹ.
- Vậy anh ở đây một mình sao ?
- Ừ.
- Vậy thì buồn chết.
- Em đang lo cho anh đó hả ?
- cái gì ? Không có !! Mắc gì mà tôi phải lo cho anh chứ.
- Em ăn xong rồi thì phải làm cho anh một việc.
- gì nữa đây ? Anh mời tôi ăn mà, sao lại...
- Em không biết là trên đời này không ai cho không ai cái gì hết sao ? - ChanYeol cười ranh ma.
- Không, tôi không chịu !! Anh mời tôi mà...
- Anh không quan tâm, em không có quyền lựa chọn đâu.
- Không, tôi nhất định không làm gì cho anh đâu.
- Sao mà em lại vội từ chối vậy ? Anh chưa nói em sẽ làm gì mà ?
- Làm gì ?
- Em chỉ cần theo anh đến dự tiệc sinh nhật của thằng bạn anh thôi.
- Không được !!
- Ở đó có tiệc buffe đó.
- Hả ? Thật không ?? - Cái gì chứ ăn uống là BaekHyun không thể cưỡng lại được.
- Thật !!
- Nhưng mà sao đi sinh nhật bạn mà phải dẫn theo tôi ??
- Thì thằng bạn anh nó bắt anh phải dẫn người yêu theo, mà anh thì không có người yêu nên mới nhờ em.
- Ồ... Nhưng mà, anh không được có âm mưu gì đó!!
- Sao lúc nào em cũng nghĩ là anh là người xấu vậy ?
- Ai biết được, đề phòng vẫn tốt hơn !!
- Vậy là em đồng ý rồi nhá .
- Ồ.

...

Đến chiều, BaekHyun đến tiệm bánh để làm thêm, nó thấy JongIn đã đến rồi, BaekHyun định đến để hỏi rõ mọi chuyện nhưng vừa thấy BaekHyun thì JongIn lại quay đi. Không phải là nhìn BaekHyun, mà chính xác là nhìn người đi theo sau BaekHyun.

- Anh đến đây làm gì ? - BaekHyun ngạc nhiên thấy ChanYeol đã theo mình tự bao giờ.
- Ăn bánh cũng không được à ?
- Anh không thích ăn ngọt mà ??
- Thì mua bánh về ấy đứa nhỏ trong trại mồ côi không được à ?

- Tụi nhỏ thích bánh này lắm hả ?
- Ủ. Số bánh lần trước, anh mang đến, bọn nhỏ thích lắm.
- Cuối cùng cũng thấy anh làm được một việc tốt đó.
- Anh có nhiều điểm tốt lắm, chỉ có em là không chịu thừa nhận thôi.
- Thôi đi, anh mua bánh rồi đi đi, đừng cản trở tôi làm việc.
- Ai cản trở chứ, em không thấy nhờ anh mà khách hàng của tiệm tăng lên đáng kể hả?
- Hừ !! Thôi tôi vào làm việc đây, còn anh thì mua bánh rồi về nhanh đi.

BaekHyun nói rồi bỏ vô tiệm.

JongIn vẫn lạnh tanh, không nói gì với BaekHyun cả, thấy mặt BaekHyun là JongIn lại tránh.

...

Hết giờ làm, BaekHyun đứng ở cửa đợi JongIn ra.

- Cậu làm sao vậy ? Sao lại tránh mặt tớ ?
- Không sao cả.
- Cậu nói đi, phải nói ra tớ mới biết có chuyện gì chứ. Tớ đã làm gì sai à ?
- Cậu không làm gì cả. Chỉ có tớ ngu ngốc, nên mới bị cậu mang ra làm trò đùa thôi. -JongIn cười nhạt.
- Cái gì ? Trò đùa ư ? Cậu nói tớ mang cậu ra làm trò đùa ??
- Không phải vậy sao ? - JongIn nhìn BaekHyun đầy tức giận.
- Ý cậu là gì ?
- Cậu còn hỏi tớ sao. Cậu là người hiểu rõ mọi chuyện nhất mà ?
- Tớ không hiểu cậu nói gì cả !!
- Cậu không cần phải giấu tớ mãi vậy đâu. Chúng ta chấm dứt đi, tớ không muốn bị mang ra là trò đùa nữa. - Nói rồi JongIn bỏ đi.

BaekHyun đứng lặng người, nó không hiểu chuyện gì đã xảy ra. Tại sao JongIn lại nói những lời như vậy với nó chứ ? Tại sao ? Nó không hiểu. Những lời của JongIn như một con dao đâm vào trái tim của nó. Đau. Những giọt nước mắt bắt đầu lăn trên má nó.

Phía sau BaekHyun là một người đã chứng kiến toàn bộ câu chuyện.

“Từ bỏ sớm quá đó nhóc. Cậu không tin tưởng BaekHyun, không chịu hỏi rõ mọi chuyện mà đã đòi chia tay rồi, thật khiến tôi thất vọng quá. Cậu không xứng đáng với BaekHyun. Đừng trách tôi, tôi chỉ thử cậu thích BaekHyun tới đâu mà thôi. Cậu đã từ bỏ thì sau này đừng có hối hận !! ”

end chương 14

15. Chương 15

Hôm nay BaekHyun đến trường, khuôn mặt nó tươi tỉnh hẳn, thấy BaekHyun bước vào với bó hoa trên tay, KyungSoo hỏi ngay:

- Hôm nay nhìn mày tràn đầy sức sống nhỉ !!
- Tao thì lúc nào mà chẳng vậy

- Miễn mày oiii !! À. Chiều nay rảnh không đi chơi với tao, lâu rồi không đi chơi với mày, với lại hôm nay là thứ bảy đi chơi cho đầu óc nó thư giãn, suốt ngày cứ học thế này thì còn đâu là nhan sắc.

- Mày đẹp sẵn rồi không phải lo đâu. - BaekHyun phì cười.

- Vậy thì đi nha !!

- Ok.

...

Hết giờ học BaekHyun đang đứng chờ chị YooRa chở về, thì một chiếc xe hơi bóng nhoáng đỗ xịch ngay chỗ nó. BaekHyun thấy chiếc xe quen quen. Hàng trăm cặp mắt của học sinh trường nó đổ dồn vào người đang bước từ trên xe xuống. Đó chính là ChanYeol, nhìn cực kì thu hút, kiểu ăn mặc đơn giản nhưng tôn lên ngoại hình cực chuẩn của ChanYeol, cộng thêm khuôn mặt trời phú của mình, ChanYeol khiến không biết bao nhiêu trái tim của các nữ sinh rung động ngay ánh mắt đầu tiên.

- Hey !! - ChanYeol giơ tay chào BaekHyun.

- Đến đây làm gì ? -BaekHyun bĩu môi.

- Em có hẹn với anh mà. Bộ không nhớ hả ?

- Không, nhưng có ai lại đi sinh nhật buổi trưa đâu.

- Ủ thì không có, nhưng mà trước khi đi cũng phải chuẩn bị chứ.

- Hả ? Có ai chuẩn bị trước cả buổi nữa à !!

- Có đó.

- Ai ?

- Anh nè !! Thôi lên xe đi !!

- Tôi chờ chị YooRa đón.

- Chị em không tới đâu, anh xin phép ba mẹ em rồi, anh sẽ đưa em về.

- Nhưng mà...

- Không nhưng nhị gì hết, lên xe đi !! - Không chờ BaekHyun nói gì, ChanYeol kéo tay BaekHyun lên xe.

...

Chiếc xe đưa nó tới một nhà hàng.

- Tại sao lại đến đây ?

- Phải ăn gì chứ !! Học xong 5 tiết mà em không đói sao ?

- đương nhiên là đói rồi.

- Vậy thì vào đi, hỏi nhiều quá !!

BaekHyun xụ mặt đi theo vào.

Hai người đánh chén một bữa no nê, thực ra thì không phải hai người chỉ có mỗi BaekHyun thôi, còn ChanYeol thì vừa ăn vừa nhìn cách nó ăn mà cười. BaekHyun chẳng ngại ngần gì trước mặt ChanYeol cả, thấy đồ ăn ngon thì nó không thể tự chủ được bản thân, chỉ ăn hơi nhiều và thoải mái tí thôi

- Em tự nhiên thật đấy !!

- Là sao ?

- Trước mặt người khác mà ăn uống chẳng ngại ngần gì cả.

- Tại sao phải ngại ngần chứ !! Mà sao anh nhiều chuyện vậy ?? Đến ăn mà cũng bị nói. -BaekHyun chu môi.

- Hahah..
- Cười cái gì chứ !! Đồ hâm !!
- Em thú vị thật. Mới nói 1 câu mà em đốp lại cả 10 câu rồi
- Ý anh nói là tôi hung dữ chứ gì !!
- Cái đó em tự nói à nha !!
- Không sao. Phải vậy mới không bị người ta bắt nạt.
- Ai dám bắt nạt tôi chứ !! Mà ăn xong rồi giờ đi đâu ?
- Làm đẹp.
- Cái gì ?
- Chứ chẳng lẽ em cứ để như vậy đi dự tiệc hả ? Mất mặt chết !!
- Hơ !! Anh mời tôi đi mà giờ nói vậy?
- Được rồi được rồi. Anh xin lỗi !! - Nói rồi ChanYeol đứng dậy.

ChanYeol đưa BaekHyun tới một Salon làm đẹp thật sang trọng. Đây là một nơi khá nổi tiếng vì ở đây toàn những chuyên gia chuyên tư vấn cho những diễn viên, ca sĩ, người mẫu nổi tiếng. BaekHyun theo ChanYeol vào trong. ChanYeol bước tới chào một người là Tony - một chuyên viên trang điểm cực kì nổi tiếng. ChanYeol nói gì đó với anh ta rồi quay trở lại.

end chương 15

16. Chương 16

- Em theo Tony đi !!

BaekHyun theo anh ta.

Tony đưa BaekHyun đi mát xa. Nó được mấy anh nhân viên mát xa, lúc đầu nó nhột kinh khủng, cứ cười suốt, nhưng sau đó nó quen dần cảm thấy dễ chịu vô cùng.

Sau đó nó được trang điểm và làm tóc. Tóc nó được kéo cho thẳng, phần mái tỉa lại một chút, sau đó thêm tý keo để định hình, còn mắt được kẻ viền mỏng, màu đen hết sức câu dẫn.

Cuối cùng nó được tư vấn để chọn trang phục. BaekHyun không ngờ trong này còn có cả một shop thời trang cao cấp nữa. Nó thử không biết bao nhiêu là bộ nhưng nó chẳng chịu bộ nào. Bộ thì quá lố, bộ thì mặc nào nhìn như ông ngoại của nó . Cuối cùng Tony chọn cho BaekHyun một bộ vừa ý nó vừa ý anh ta. Một bộ vest cách điệu với hàng nút bên trái đính đá màu trắng lấp lánh, bộ vest khiến BaekHyun trông khác hẳn. Nó rất hài lòng về tất cả ngoại trừ đôi giày độn 7 phân ở dưới chân nó. Nhưng anh Tony nhất quyết không cho nó thay đôi giày lười mà nó chọn. Vì anh ấy nói rằng với chiều cao có phần khiêm tốn của nó thì đây là lựa chọn thích hợp nhất rồi.

BaekHyun bước ra thì thấy ChanYeol đã ngồi sẵn ở đó rồi. BaekHyun hoàn toàn bị hớp hồn. ChanYeol thật là đẹp trong bộ vest màu đen, nhìn cực kì thu hút !!

- Nhìn xong chưa bé cưng .
- Nhìn đâu mà nhìn !! - BaekHyun khẽ đỏ mặt.
- Anh đúng là không làm em thất vọng - ChanYeol quay sang Tony - Cảm ơn anh nhiều !!
- Không có gì. Tony mỉm cười.

ChanYeol cười đáp rồi cùng BaekHyun đi ra.

- Em thật là khác quá !! - ChanYeol vừa lái xe vừa quay sang nhìn BaekHyun và nói.

- Khen hay chê đây ?

- Chê !!

- Vô duyên !!

- Giận hả ?

- Không !! Người thiếu thắm mỹ như anh thì tôi không thèm chấp !!

- Giận thật rồi. Nhìn đáng yêu phết .

- ... - BaekHyun không nói gì quay mặt nhìn ra ngoài đường.

Không giận sao được. Ăn mặc đẹp như vậy mà không một câu khen nào cả. Hứ !!

...

- Tới rồi !! ChanYeol dừng xe trước một biệt thự sang trọng

- Nhà ai vậy ?

- Bạn anh.

- Sao lại tới nhà bạn anh ?

- Đi sinh nhật. Em mau quên thế !!

- À há !!

- Vào thôi !!

- Wow !! Bạn của anh cũng giàu thật đấy !!

- Thôi vào đi. - ChanYeol ra hiệu cho BaekHyun khoát tay mình.

- Làm gì vậy ?

- Em phải ra về là người yêu của anh chứ. Phải tình cảm một chút.

- Rồi !! Nói nhiều quá !! - BaekHyun đưa tay khoát vào tay ChanYeol.

Hai người tiến vào trong, mọi cặp mắt như đều đang đổ dồn vào hai người. Đa số mọi người đều ngạc nhiên, vì ChanYeol - cậu công tử của tập đoàn Diamonds nổi tiếng, chưa một lần có tin đồn liên quan đến chuyện tình cảm, vậy mà hôm nay lại xuất hiện cùng một cậu trai phải nói là mỹ nam. Nhiều người bắt đầu bàn tán không biết người cậu trai đó là ai mà lại đi bên cạnh đại công tử ChanYeol. ChanYeol dường như chẳng để ý đến mọi người nói gì, nhưng BaekHyun thì khó chịu vô cùng, nó ghét cái cảm giác người ta nhìn vào nhìn rồi xì xầm cái gì đó. Nhưng BaekHyun không tỏ ra bên ngoài, vì dù gì ở đây cũng toàn là những tiểu thư, công tử nhà giàu, nó không muốn làm mất mặt ChanYeol.

ChanYeol đưa BaekHyun tiến tới chỗ mấy anh chàng, cũng ăn mặc lịch lãm không kém ChanYeol.

- Sinh nhật vui vẻ, MinHo !!

- Cảm ơn cậu. Đây là... - Người tên MinHo và cũng là chủ nhân của buổi tiệc nhìn sang BaekHyun.

- À. Đây là người yêu mình - ChanYeol nói, như để phụ họa cho lời nói của mình, ChanYeol đưa tay ôm nhẹ ở eo của BaekHyun, kéo nhẹ BaekHyun sát người mình hơn.

BaekHyun nhẹ mỉm cười chào những người bạn của ChanYeol, nó hơi bức mình nhưng vẫn đứng đó, nghe ChanYeol nói chuyện với người này người nọ. BaekHyun cứ im lặng. Như hiểu được BaekHyun khó chịu, ChanYeol dừng cuộc trò chuyện, đưa BaekHyun ra chỗ khác.

- Em ăn cái gì không?

- Ồ !!

- Sao vậy ? Không vui à ?

- Không có.

- Thôi theo anh nào. - ChanYeol cùng BaekHyun tiến tới những chiếc bàn đầy thức ăn. -Em cứ tự nhiên đi, không sao đâu.

ChanYeol không nói thì BaekHyun vẫn cứ tự nhiên thôi, đã nói rồi mà, cứ thấy đồ ăn thì làm sao không tự nhiên được chứ.

Hai người chọn một cái bàn và ngồi ăn ở đó. Ăn gần xong thì nhạc vang lên, nhiều cặp bắt đầu ra khiêu vũ.

- Em có muốn ra khiêu vũ không ?

- Tôi đâu có biết nhảy đâu !! Anh thích thì cứ ra nhảy đi, đằng kia có mấy cô cứ nhìn anh nãy giờ kìa - BaekHyun hất mặt về phía một cái bàn cách đó không xa.

ChanYeol nhìn theo hướng BaekHyun chỉ.

- Em ghen đấy à ? ChanYeol cười.

- Anh điên à, chỉ là khó chịu vì người ta cứ nhìn mình thôi. Ăn thôi mà cũng không yên. Biết thế này thì tôi đã không theo anh tới đây rồi.

- Thì em đừng quan tâm tới họ, cứ tự nhiên đi. Mà em có muốn uống gì không, anh đi lấy cho.

- Được đó !!

- Em ngồi chờ anh nhé.

ChanYeol đi lấy nước cho BaekHyun. BaekHyun ngồi đó nhìn ngấm mọi người. Một bữa tiệc sinh nhật hoành tráng nhất mà từ trước tới giờ nó mới biết lần đầu. Thường thì nó chỉ dự sinh nhật của bạn bè nó thôi, mà cũng chỉ làm đơn giản với người thân hoặc với bạn bè trong lớp, ấm cúng và vui hơn ở đây nhiều. Nó có cảm giác mọi người đến đây chỉ để phô trương thân thế của mình hơn là có ý định chúc mừng sinh nhật cho chủ nhân. Và chủ nhân của bữa tiệc cũng chỉ muốn khoe khoang gia thế của mình thôi. Chợt nhớ tới cuộc hẹn với KyungSoo, nó đứng dậy ra ngoài để gọi điện cho KyungSoo.

Mở máy ra BaekHyun thấy 10 cuộc gọi nhỡ của KyungSoo, BaekHyun cuống quýt gọi lại.

- Alo. KyungSoo hả ?

- Ủ ! Ai vậy ?

- Tao BaekHyun nè !!

- BaekHyun nào vậy ?

- BaekHyun bạn của mày nè !!

- Xin lỗi, bạn nhầm số rồi, tôi không có bạn tên BaekHyun !!

- Mày đừng đùa nữa mà, cho tao xin lỗi, tự nhiên hẹn với mày rồi mà không đi.

- Kekek. Không có gì đâu, mày đi hẹn hò mà. Tao không trách đâu.

- Hẹn hò gì ?

- Thì gọi mà mày không bắt máy, tao gọi về nhà mày, ba mẹ mày nói mày đi chơi với tên nào rồi. Không hẹn hò chứ gì nữa.

- Hẹn hò gì mà hẹn hò. Không có đâu. Lần sau tao sẽ đi với mày, đừng giận tao nhaa !!

- Ủ !! Thôi mày cứ tiếp tục hẹn hò đi, tao đang shopping có mấy món đồ dễ thương lắm, mày không đi với tao đúng là đáng tiếc mà.

- Mua sắm vui vẻ nha!!

- Oke cưng. Bye !!

- Bye !!

BaekHyun đi vào, nó thở phào nhẹ nhõm. Mang giày độn BaekHyun chẳng cảm thấy thoải mái tí nào cả, nhưng công nhận nhờ nó mà BaekHyun cao lên chút đỉnh. BaekHyun đi ngang qua bàn của mấy cô gái khi nãy cứ nhìn nó và ChanYeol mãi. Một người bất ngờ gạt chân BaekHyun, BaekHyun chúi người tới trước, nó nhắm mắt chịu trận. Thì một cánh tay nắm lấy tay nó kịp thời, kéo BaekHyun lên. Mất thăng bằng BaekHyun chúi người vào người người vừa mới đỡ nó.

- Em không sao chứ ? - Giọng nói quen thuộc của ChanYeol.

- Không.. không sao !!

- Không sao thì bỏ anh ra đi, mọi người đang nhìn kìa !!

BaekHyun nhìn lại mình lúc đó hai tay đang ôm ngay eo của ChanYeol. BaekHyun vội rút tay lại, mặt nó đỏ bừng !! Tự nhiên lại ôm ChanYeol ngay giữa nơi đông người như thế này.

- Ai đã chơi xấu em? - ChanYeol hỏi BaekHyun mà mắt thì hướng về phía các cô gái khi nãy, ánh nhìn vô cùng đáng sợ.

- Không có !! Chỉ là.. Mang giày không quen thôi.

- Thật không ?

- Thật. - BaekHyun nhìn ChanYeol lúc này có vẻ rất giận dữ nên nó không nói rằng mấy cô gái kia đã chơi xấu mình, nó sợ ChanYeol sẽ làm lớn chuyện !!

- Mà nãy giờ em đâu để anh tìm khắp nơi.

- Chỉ là gọi điện thoại cho thằng bạn thôi.

- Em khát không ?

- Cũng ..

- Vậy tới kia uống nước nhé .

- Ừm

Hai người mới đi được nửa đường thì đèn đột ngột tắt hết.

end chương 16

17. Chương 17

BaekHyun cảm thấy hoảng sợ, nó cố gắng cầm lấy tay ChanYeol, nhưng không thấy ChanYeol đâu cả. Một giọng nói từ micro vang lên:

- Mọi người !! Đã đến lúc thể hiện tình cảm của mình rồi.

Câu nói vừa chấm dứt, một bàn tay ôm vòng qua eo của BaekHyun, nó có thể cảm nhận được người đó đang tiến gần lại mình, hơi thở của người đó. Nó có thể cảm nhận được rất gần. Và người đó đặt lên môi nó một nụ hôn, BaekHyun hoảng hốt, nó cố vùng vẫy để thoát ra khỏi người này nhưng không được, nó càng vùng vẫy thì người đó càng siết chặt hơn. Nụ hôn càng cháy bỏng hơn. Cả người BaekHyun lạnh toát, nó thật sự sợ hãi, nó không biết người đang ôm hôn nó là ai !! Nụ hôn đầu của nó !!

Đèn lại được bật sáng trở lại, người đó cũng ngừng hôn BaekHyun. Nó định thần trở lại, coi thử kẻ nào dám cả gan lấy đi nụ hôn đầu đời của nó.

- ChanYeol !! Sao anh lại dám làm chuyện đó hả ? - BaekHyun bất ngờ vì người trước mặt mình chính là ChanYeol.

- Khẽ thôi !! - ChanYeol lấy tay bịt miệng BaekHyun lại - Em nhỏ tiếng thôi, mọi người đang nhìn mình kìa !!

- Sao anh lại dám làm vậy hả ? - BaekHyun tức điên người.

- Anh đã bảo khẽ tiếng thôi mà. Em nhìn mọi người xung quanh đi, có ai mà không làm vậy không !!

BaekHyun nhìn xung quanh, có lẽ điều ChanYeol nói là đúng thật vì nó nhìn thấy đâu đâu cặp nào cũng đang nhìn nhau cực âu yếm, thậm chí một vài đôi vẫn đang chìm đắm trong “những nụ hôn rục rỡ”.

- Thì sao chứ !!

- Đó là quy định. Nếu họ phát hiện ra cặp đôi nào đi chung mà không hôn nhau, thì sẽ bị phạt !!

- Phạt cái quái gì !!

- Phạt sẽ hôn nhau trước toàn thể mọi người. Anh sợ em không chịu nên mới.. - ChanYeol cười ranh ma !!

- Tại sao lại có chuyện quái gở như vậy chứ !! Bọn nhà giàu bọn anh thật là rắc rối mà !!

- Mà này, khi này anh hôn em có cảm giác gì không

- Gì chứ !! – BaekHyun đỏ mặt.

- Anh hỏi em có cảm nhận được gì không ?

- Không !!

- Thật sao ?

- Thật. Lúc đó sợ còn chưa hết, còn cảm giác gì nữa.

- Vậy thì anh hôn em lại một lần nữa nha !!

- Không !! - BaekHyun lùi người lại - Anh mà còn giả trò đó một lần nữa là tôi không tha đâu !!

- Sau này em sẽ hối hận đấy !! - ChanYeol cười gian.

- Còn lâu !!

Cuộc trò chuyện của hai người bị ngắt quãng bởi lời nói từ phía sân khấu. Anh chàng chủ nhân của bữa tiệc đang luận thuyết cái gì đó mà BaekHyun không để ý. Mọi người đều hướng mắt về sân khấu trừ BaekHyun. Nó mãi suy nghĩ về nụ hôn ban nãy.. Thật sự thì lúc mọi ChanYeol vừa chạm vào môi nó thì như có một luồng điện chạy qua người nó, một cảm giác trước giờ nó chưa từng có. Nghĩ tới đó BaekHyun khẽ đỏ mặt, rồi lại mỉm cười một mình.

- Đang nghĩ gì mà lại cười một mình vậy ? - ChanYeol ghé sát vào tai nó.

- Làm gì có !! À mà khi nào về vậy ? Tôi hơi mệt.

- Vậy à ? Để anh đưa em về.

- Có phiền không ? Anh không đi chơi cùng bạn anh à ?

- Không sao.

- Ừ vậy về !!

ChanYeol và BaekHyun ra về, tới cổng tụi nó được nhận một phần quà.

- Sao lại được nhận quà? - BaekHyun thắc mắc khi đang ngồi trên xe.

- Tụi nó quái gở lắm, sinh nhật chẳng cần ai tặng quà, chỉ có tặng quà cho người khác vào ngày sinh nhật thôi.

- Kỳ lạ thật đấy ? Công tử bọn anh thật là điên, tiêu tiền hoang phí thật.

- Không thích thì em đưa cho anh món quà đó đi.

- Ki bo thật, anh giàu vậy rồi có thiếu gì đâu mà cần mấy món quà này chứ.
- Em mâu thuẫn vừa thôi. Vừa mới nói là không thích mà.
- Khi nào ? -Nó chu môi.
- Em lại như vậy rồi ? Không thay đổi gì !! - ChanYeol phì cười - Thôi em cứ giữ lấy đi, anh không giành đâu.

BaekHyun mân mê cái hộp quà, một cái hộp nhỏ nhỏ xinh xinh, tự nhiên đi dự sinh nhật của người khác mà mình lại được nhận quà. ChanYeol đưa BaekHyun tới cổng nhà:

- Em vào nhà đi !!
- Cảm ơn. - BaekHyun nói rồi quay lưng đi vào nhà.
- Gặp lại em sau!!
- Tôi không hy vọng điều đó đâu.

...

BaekHyun vào nhà.

- Thừa ba mẹ con mới về !!
- Ai đây ? con cái nhà nào mà tới nhà mình vậy bà ? - Ba của BaekHyun nhìn BaekHyun rồi quay sang hỏi mẹ của nó.
- Tôi cũng không biết ông à. Cậu gì đó ơi, cậu vào nhầm nhà rồi. -Mẹ nó đùa.
- Ba mẹ !! Đùng có trêu con mà – BaekHyun giận dỗi.
- hôm nay con đẹp quá, đến nỗi ba tí nữa là không nhận ra.
- Em của chị đã trưởng thành rồi - Chị YooRa từ trên lầu đi xuống vỗ vỗ vai nó, nói rất chi là triết lí – Lớn thật rồi, thế này thì sắp lấy chồng được rồi. (máu hủ đầy mình)
- Chị hai chọc em hoài !!
- Công nhận thằng ChanYeol này được bà nhỉ !! - Ba nó lên tiếng.
- Ba !! Sao ba lại nói vậy !! -Nó xụ mặt.

Cả nhà nó lúc nào cũng vậy, luôn vui vẻ, BaekHyun cảm thấy vô cùng hạnh phúc khi có một qua đình lúc nào cũng ở bên cạnh nó, chia sẻ niềm vui, nỗi buồn với nó.

BaekHyun về phòng, ngắm mình trong gương, nó cũng cảm thấy mình thật là dễ thương.

Nó mở hộp quà ra. Là một cặp vé.

- Vé gì vậy nhỉ ? - Nó lấy ra khỏi hộp - Wow !! Một chuyến du lịch ra đảo JeJu 2 ngày một đêm sao ? Đã thật !!

...

- KyungSoo ơi !! Tao có cái này ày nè !!
- Gì vậy ?
- Tén tén tén tén !! - BaekHyun rút trong cặp ra hai cái vé.
- Wow !! Du lịch ở JeJu sao ?
- Ủ - BaekHyun gật đầu.
- Nhưng mày nói với tao làm gì ?
- Tao định rủ mày đi !!

- Thiệt hả ? Sao mà không rủ chị Hà ?
- Tao cũng rủ rồi nhưng hôm đó chị mắc công việc.
- Ok. Tao sẽ đi với mày !!

...

- Con đi chơi phải cẩn thận nha. – Ba BaekHyun dặn trước khi nó lên máy bay.
- Dạ con biết rồi. Con lớn rồi mà.
- Được rồi con đi cẩn thận. Nhưng mà KyungSoo đâu con ?
- Con cũng không biết. Chắc là nó đến trễ. Thôi bố mẹ về đi không trễ làm bây giờ.
- Rồi. Hai đứa đi chơi vui vẻ nha !!
- Dạ !!

...

- Alo KyungSoo hả ? Mày đang ở đâu vậy ? Máy bay sắp cất cánh rồi !!
- BaekHyun ơi tao xin lỗi mày nha, tao sốt đi không nổi nữa rồi !!
- Mày có sao không ? Vậy giờ phải làm sao đây ?
- Tao đang trong bệnh viện, chắc là không sao đâu. Thôi mày đi một mình vậy. Sorry nhe !!
- Sao được chứ !!
- Thôi mày đi một mình đi. Bỏ vé uống lăm.
- Ủ. Vậy mày nghỉ ngơi cho hết bệnh đi. Tao sẽ mua quà cho !!
- Oke !! Đi chơi vui vẻ nha !

....

BaekHyun đang ngồi trên cáp treo để qua đảo, nhìn từ trên cao xuống biển thật đẹp. Hồi nhỏ nó cũng hay đi chơi biển với ba mẹ. nhưng cũng lâu rồi..

Bước ra khỏi cabin, BaekHyun bị hấp hồn bởi quang cảnh ở nơi đây, thật sự rất đẹp. Thiên nhiên qua bàn tay chăm sóc của con người thật sự đẹp lên rất nhiều, mãi ngắm nhìn nó đắm phải một người.

- Xin lỗi tôi sơ ý quá !! - BaekHyun lên tiếng.
- Là em sao ?
- ChanYeol. Sao anh lại ở đây ?
- Vậy sao em lại ở đây ?
- Tôi nhận được quà từ sinh nhật của bạn anh.
- À. Thì ra là vậy !! -ChanYeol gật đầu.
- Vậy còn anh ? Sao lại ở đây ?
- Anh đi với mấy người bạn.
- Bạn anh đâu rồi ?

Không chờ ChanYeol lên tiếng trả lời, một cô gái chạy tới vòng tay qua tay ChanYeol.

- ChanYeol đi thôi, mấy bạn chờ kìa.
- Ồ, BaekHyun, em có đi với bọn anh không ?
- Thôi - Tự nhiên BaekHyun cảm thấy hơi bức - Anh cứ đi với bạn anh đi, tôi có việc rồi.

- Vậy thì anh đi đây, gặp lại em sau. - ChanYeol quay đi với cô gái kia không quên nháy mắt chào BaekHyun.
ChanYeol đi rồi BaekHyun vẫn còn lằm bằm một mình. “ Sao lại tự nhiên như ruồi vậy chứ !! Thật là ngứa mắt quá đi. Xì !! Mặc kệ !! Tận hưởng thôi”

BaekHyun đi cất hành lí ở khách sạn rồi ra khu vui chơi.

BaekHyun chơi hết tất cả các trò cảm giác mạnh và trò chơi trong nhà. Đến chiều, BaekHyun đi dạo trên bờ biển, những cơn gió mát lạnh lùa vào tóc BaekHyun khiến nó có một cảm giác thoải mái đến là lòng, bất chợt BaekHyun nhớ tới hình ảnh của ChanYeol cùng cô gái kia hồi sáng “Cô ta là ai nhỉ ? Là người yêu của anh ta sao ?”

- Mình bị sao vậy nhỉ !! Sao lại nghĩ tới chuyện của anh ta làm gì ? Anh ta thì có liên quan gì tới mình đâu chứ !! - BaekHyun lắc đầu nguây nguẩy.

- Đang nghĩ chuyện gì vậy bé cưng !! - Giọng ChanYeol ở phía sau vang lên khiến BaekHyun giật mình.

- Hết hồn !!

- Em đang nghĩ gì mà cứ lắc lư cái đầu hoài vậy !!

- Không có gì !! BaekHyun bối rối.

- Nhớ anh à ?

- Mơ đi !! -BaekHyun liếc xéo ChanYeol một cái. - Anh ra đây làm gì ?

- Đi dạo.

- Một mình à.

- Không.

- Vậy thì đi với ai ? - BaekHyun nhìn xung quanh nhưng chẳng thấy ai.

- Với em đó. - ChanYeol mỉm cười.

- Khùng !! À..

- Chuyện gì ?

- Cô gái hồi sáng là người yêu anh hả ?

- Ai?

- Cái chị hồi sáng tôi gặp đó ?

- À. Đó là EunJi, bạn cùng lớp với anh thôi.

- Bạn cùng lớp mà thân thiết vậy sao ?

- Em ghen hả ?

- Tại sao phải ghen chứ !! - Mặt BaekHyun nóng ran.

- Thì em thích anh !

- Không bao giờ !!

- Nhưng mà anh lại rất thích em. - ChanYeol nhìn thẳng vào mặt BaekHyun.

Tim BaekHyun đập nhanh đến mức nó cứ tưởng sắp nhảy ra khỏi lồng ngực.

- Tôi đói bụng rồi, tôi đi ăn đây !! - BaekHyun bối rối bỏ đi.

BaekHyun chạy một mạch vào trong để ChanYeol đứng đó một mình.

- Em làm anh càng ngày càng thích em rồi đấy !!

BaekHyun vào phòng khách sạn, thay đồ, tìm nó vẫn còn đập mạnh.

- Anh ta nói gì vậy chứ !! Chắc là chỉ đùa mình thôi !! AAA.. Không biết đâu !! - BaekHyun hét toáng nhìn vào gương.

BaekHyun xuống nhà hàng để ăn tối. Nó đi xuống mà như ăn trộm vậy. Nhìn trước nhìn sau để coi thử có ChanYeol không, khi không thấy ChanYeol đâu, nó thử phào chọn một cái bàn gần cửa sổ để có thể nhìn ra biển. Khi gần đánh chén xong đĩa mì xào hải sản của mình thì một giọng nói quen thuộc vang lên khiến BaekHyun bị sặc.

- Em ăn ngon miệng không ? - Là ChanYeol chứ còn ai nữa, thấy BaekHyun bị sặc ChanYeol lo lắng thấy rõ - Em không sao chứ, ăn từ từ thôi !! - ChanYeol vỗ vỗ vai BaekHyun.

- Sao cứ xuất hiện như ma vậy hả ? Đáng ghét mà !!

end chương 17

18. Chương 18

- Em thật đáng yêu !! - ChanYeol chống cằm nhìn BaekHyun.

- Anh điên hả ? - Nói rồi nó đứng dậy bỏ đi, ChanYeol vội vàng nắm tay nó lại.

- Em định đi đâu ?

- Đi đâu là quyền của tôi. Không liên quan đến anh.

- Không được. Em phải đi với anh.

Nói rồi ChanYeol kéo tay BaekHyun đi, BaekHyun không ngừng vùng vằng.

ChanYeol dẫn BaekHyun tới chỗ xem nhạc nước. Lúc hai người vừa tới cũng là lúc bắt đầu. Âm nhạc, ánh sáng và nước được trình diễn một cách thật tuyệt vời. BaekHyun bị lôi cuốn mà quên là mới đây mình còn bực mình vì bị lôi đi.

...

BaekHyun lén quay sang nhìn ChanYeol, thấy ChanYeol đang chăm chú xem nhạc nước, nó mỉm cười, tim nó lại loạn nhịp. Đạo gần đây, mỗi lần gần ChanYeol, tim nó lại đập loạn, không có mặt của ChanYeol thì lại thấy nhớ nhớ, nhưng nó không nghĩ là mình thích ChanYeol vì nó luôn tự nhủ: “ChanYeol là một kẻ đáng ghét” nhưng nó lại chẳng có lí do gì để ghét ChanYeol cả.

- Có phải anh đẹp trai lắm không ? - ChanYeol lên tiếng làm BaekHyun giật mình.

- Cái gì chứ !! - BaekHyun bối rối quay đi.

- Chứ sao em cứ nhìn anh mãi thế. Thích anh rồi đúng không ? - ChanYeol cười lém lỉnh.

- Không đời nào có chuyện đó đâu, anh đúng là ATSM.

BaekHyun đứng dậy bỏ đi, cũng vừa lúc nhạc nước kết thúc nên mọi người đều đứng dậy, bởi vì người quá đông, nên khi vừa mới ra khỏi hàng ghế để bước xuống bậc cầu thang thì BaekHyun bị một người nào đó ở phía sau va phải, BaekHyun mất thăng bằng, nó chúi người xuống, nó nhắm chặt mắt lại chờ cái tiếp đất đầu đón nhưng may thay ChanYeol đã kịp kéo nó trở lại.

- Đi đứng cẩn thận chứ !!

BaekHyun cảm thấy tim mình đập mạnh, một phần vì vừa thoát nạn, một phần vì nó đang ở rất rất gần ChanYeol. Nó đẩy ChanYeol ra.

- Không cần anh quan tâm !!

- Sao lại không cần chứ. Anh đã nói với em rồi đúng không? Anh rất thích em, vì vậy anh sẽ luôn ở bên cạnh em.

- Nhưng tôi không có thích anh !!

- Em đang tự lừa dối bản thân mình thôi.

- Không có !!

- Có mà !!

- Anh là ai mà có quyền quyết định tình cảm của tôi chứ. Anh thích tôi không đồng nghĩa là tôi cũng thích anh. -BaekHyun chạy đi.

ChanYeol chạy theo BaekHyun, anh nắm tay kéo nó lại, ôm chặt lấy nó và trao lên môi nó một nụ hôn thật ngọt ngào.

BaekHyun đẩy mạnh ChanYeol ra. Tát vào mặt ChanYeol.

- Anh làm cái quái gì vậy hả ? Anh có quyền gì mà làm như vậy !! -Nó tức giận bỏ chạy thật nhanh về khách sạn, để lại ChanYeol đứng một mình, nhìn theo nó..

...

BaekHyun chạy về phòng, bắt giắc tay sờ lên môi, nó nhớ lại nụ hôn khi nãy, thật ngọt. BaekHyun không giận ChanYeol, nó có cảm giác mình cũng đã dần thích ChanYeol, nhưng nó không biết chấp nhận việc này như thế nào. Nó vừa chia tay JongIn không lâu, nó không chắc là mình hoàn toàn sẽ quên JongIn và thích ChanYeol thật sự. Và nó cũng không biết một đại công tử như ChanYeol liệu có thích nó thật sự không, hay là chỉ là trò đùa vui của các cô cậu công tử con nhà giàu. Đầu óc BaekHyun bây giờ rối bời, nó miên man nghĩ, rồi nó lại nhớ những chuyện của nó với ChanYeol.. Nhớ lại lần gặp gỡ kì lạ đầu tiên của hai người, cả lúc đi chơi công viên hay lúc đi dự sinh nhật cùng ChanYeol..

- Yaaaa !! Phải làm gì bây giờ !! -BaekHyun hét lên.

Trong lúc đó, ở một phòng khác của khách sạn, ChanYeol cũng đang rất lo lắng.

- Chết rồi !! Mình có quá lỗ mãng quá không, nếu BaekHyun giận mình thật thì sao đây?

...

Sáng hôm sau, BaekHyun quyết định sẽ chơi thật thoải mái không suy nghĩ gì về ChanYeol nữa !!

- Hôm nay là ngày cuối ở đây rồi, phải chơi thoải mái mới được. - BaekHyun tự nhủ.

BaekHyun đi dạo trong khu mua sắm, cả một dãy dài các cửa hàng liên tiếp nhau. Lấp lánh, sắc sỡ và đầy luôn cuốn là những gì có thể nói về những gian hàng này. BaekHyun bước vào một cửa hàng bán đồ trang sức, nó định chọn một vài món đồ để tặng ẹ, chị và KyungSoo.

Sau khi chọn được những món đồ ưng ý, nó ra quầy thanh toán. Trong khi chờ thanh toán, nó nhìn ra ngoài, thấy ChanYeol đang đi với cô gái hôm qua, nhìn hai người cười nói rất vui vẻ, BaekHyun chợt thấy nhói trong lòng, nó thấy hơi bực mình.

- Đồ nói dối !! Đi vui vẻ với người khác vậy mà nói thích mình, đồ bắt cá hai tay !!

BaekHyun bực bội bỏ đi. Nhưng đột nhiên nó trở nên tò mò, BaekHyun lén đi theo hai người. ChanYeol và cô bạn gái bước vào một cửa hàng bán đồ trang sức khác, BaekHyun núp ở một chậu hoa gần đó nhìn vào trong, nó không nghe thấy hai người nói gì nhưng có vẻ họ rất vui. BaekHyun xụ mặt bỏ đi.

- Đồ hai mặt !! Hôm qua còn nói thích mình mà giờ lại đi vui vẻ với người ta !! Thật quá đáng mà !!

BaekHyun về lại khách sạn, nó chẳng còn hứng thú chơi bởi gì cả. Định đi ngủ thì có điện thoại.

- Alo, KyungSoo hả ?

- Um. Mà đi chơi vui không ?

- Cũng được. Mà mày hết bệnh chưa ?
- Rồi, mà tao có một chuyện muốn nói với mày..
- Để tao về đã, giờ hơi mệt, tao muốn đi ngủ.
- Chuyện quan trọng đó.
- Để về rồi nói, tao ngủ đây !!
- Ồ.. Vậy thì nghỉ ngơi đi về tao nói sau.

Buổi chiều, BaekHyun lên máy bay trở về.

Về tới nhà, nó mệt lử, chào bố mẹ xong là phóng thẳng lên phòng ngủ.

end chương 18

19. Chương 19

Sáng hôm sau BaekHyun vừa lên lớp thì gặp ngay KyungSoo.

- Hey !! Quà tao đâu
- Ô !! Quên mua rồi
- Bạn bè mà vậy đó !! Vui quá nên quên bạn luôn chứ gì!!
- Đùa mày thôi. Đây nè.. - BaekHyun chìa cái vòng tay ra trước mặt KyungSoo.
- Wow !! Đẹp quá. Cảm ơn mày nhee !!
- Không có chi. Hehe !! À mà hôm qua mày nói có chuyện quan trọng nói với tao, là chuyện gì vậy ?
- Ax.. mém tí nữa quên rồi !! Là chuyện của mày với JongIn.
- Chuyện gì ? - BaekHyun nhúm mày.
- Mày có biết lí do tại sao JongIn lại giận mày không ?
- Thì là chuyện tao nói dối JongIn là ChanYeol là em họ tao. Không hiểu sao có nhiều đó mà cậu ấy lại giận nữa !!
- Chỉ có vậy thôi sao ?
- Còn chuyện gì nữa sao ?
- Um.. - KyungSoo gật đầu.
- Là sao ? - BaekHyun khẽ nhăn mặt.
- Tại sao mày lại giấu JongIn chuyện ChanYeol là chồng sắp cưới của mày ?
- CHỒNG-SẮP-CUỐI ?? Ai nói với mày như thế ??
- JongIn. Cậu ấy nói rằng chính ChanYeol đã nói như vậy.
- Không có, không hề có chuyện đó. Lại là tên ChanYeol đó giở trò rồi.
- Vậy giờ mày tính sao ?
- Tao sẽ đi nói rõ với JongIn và cho tên ChanYeol kia một trận. Yaaaaaaaaa !! BaekHyun hét lên !!
- Nếu JongIn không tin thì sao ?

- Sao lại không tin ?!
- Mà đã làm tổn thương cậu ấy rất nhiều, sau chuyện đó, cậu ấy còn gặp hai người đi chung với nhau nhiều lần nữa..
- Cậu ấy không tin cũng không sao, tao không thể để cậu ấy tiếp tục hiểu lầm mãi thế này được.
- Tùy mày !! Nhưng sau này mày đừng khiến JongIn buồn nữa.
- Sao hôm nay mày quan tâm tới cậu ấy vậy ?
- Không có gì, bạn bè mà... - KyungSoo khẽ bối rối.

...

Đến giờ ra chơi, BaekHyun hẹn JongIn ra sân sau.

- BaekHyun gọi mình ra có chuyện gì không ?
- Tớ có một chuyện muốn hỏi rõ cậu ?
- Hỏi đi.
- Có phải ChanYeol nói hắn ta là chồng sắp cưới của tớ phải không ?
- Ờ..
- Trời ơi !! Vậy mà cậu tin ?
- Ừm.
- Không có chuyện đó đâu, hắn ta lừa cậu đó. Sao cậu không nói chuyện đó với tớ ?? Sao lại nghe từ một phía vậy ?
- Tớ cũng đã định hỏi cậu, nhưng càng ngày tớ thấy hai người càng thân thiết, còn đến tận trường để đưa cậu về nữa, tớ càng tin đó là sự thật.
- Cái đó chỉ là bắt đất dĩ thôi.
- Bắt đất dĩ ?
- Chuyện dài dòng lắm, mà cậu không còn giận tớ nữa chứ ?
- Ừ thì.. Ừm.
- Vậy là giải quyết xong rồi !! Hiiii !

BaekHyun và JongIn quay trở lại lớp.

- Sao rồi ? - KyungSoo hỏi khi BaekHyun vô chỗ ngồi.
- Ổn rồi, cảm ơn mày nha.
- Không có gì. - KyungSoo cười buồn.

....

Thế là một tuần từ ngày BaekHyun đi du lịch về, nó làm hòa với JongIn, hai đứa lại thành một cặp, nhưng BaekHyun không còn cảm giác như trước nữa, nó và cả JongIn đều có những cảm giác hỗn độn trong lòng.

BaekHyun cũng không gặp ChanYeol, nó bắt đầu thấy nhớ. Đang làm ở tiệm bánh thì nó có điện thoại, là mẹ nó.

- Alo !! Mẹ ạ ? Có chuyện gì vậy ?
- Con vào bệnh viện nhanh đi, thằng ChanYeol vừa bị tai nạn giao thông, con vào coi thử nó có chuyện gì không !!
- Tai nạn sao ?? - BaekHyun hoảng hốt, nó vô cùng lo lắng.

- Quần gia bên đó mới gọi ẹ, ba mẹ xong công việc ngoài này sẽ về ngay.

- Dạ dạ.. Con biết rồi !!

BaekHyun tắt máy, khuôn mặt nó lộ rõ sự lo lắng.

- Có chuyện gì vậy BaekHyun ?

- ChanYeol.. Anh ChanYeol bị tai nạn.

- Tai nạn sao ? Giờ đang ở đâu, tớ sẽ đưa cậu đến đó.

- Phiền cậu rồi.

end chương 19

20. Chương 20

JongIn đưa BaekHyun tới bệnh viện, vừa vào BaekHyun đã chạy thẳng vào trong, BaekHyun sợ, nó không hiểu tại sao mình lại lo lắng cho ChanYeol đến như vậy, nó sợ có chuyện gì không hay sẽ xảy ra với ChanYeol.

- Cô ơi, có một bệnh nhân bị tai nạn giao thông vừa mới chuyển vào, đang ở đâu vậy ? - BaekHyun hỏi cậu y tá.

- Ở phòng kia - Cậu y tá nói và chỉ vào phòng cấp cứu gần đó.

BaekHyun rời cả lên, nó chạy thẳng vào, thấy bác sĩ và y tá đứng gần một giường bệnh phủ chăn trắng từ đầu đến chân, BaekHyun chạy tới gần đó, rồi nó sững lại vì cảnh tượng trước mắt.

- Cậu là người nhà của bệnh nhân phải không ?

- ... - BaekHyun không nói lên lời, nó cảm thấy có cái gì nghẹn lại ở cổ.

- Rất tiếc, nhưng chúng tôi đã cố gắng hết sức. - Bác sĩ và y tá nói rồi bước ra ngoài.

Nghe tới đây nước mắt BaekHyun trào ra giàn giụa, nó bước tới gần giường bệnh, BaekHyun khóc nức lên, nó khụy xuống khóc nức nở. JongIn chạy vào thấy BaekHyun đang khóc, không nói năng gì, định tới gần để an ủi thì một tiếng nói cất lên làm JongIn dừng bước.

- Đó là người quen của em hả ?

Cảm thấy giọng nói quen quen, cả JongIn và BaekHyun đều quay lại nhìn.

- Hả ?? ChanYeol ??

- Sao thấy tôi hai người lại ngạc nhiên dữ vậy ? - ChanYeol đang đứng bên cạnh quần gia của mình.

- Anh, sao lại.. ở đó... ?? - BaekHyun ngơ ngác hết nhìn ChanYeol rồi lại nhìn sang người đang nằm trên giường bệnh.

- Chẳng lẽ em nghĩ người nằm đó là anh ??

- Ồ.. - BaekHyun vội lau nước mắt.

- Mà sao em lại khóc dữ vậy ?

- Khóc đâu mà khóc !!

- Em lo cho anh sao ?

- Không có, mà nghe nói anh bị tai nạn có sao không ?

- Chỉ trầy xước nhẹ thôi. Không có gì nghiêm trọng.

- Vậy thì tôi về đây !! - BaekHyun bước ra.

- Sao lại bỏ về ?

- Anh không sao thì tôi về chứ ở lại làm gì ?

- Ừ.

- Mình về thôi JongIn.

BaekHyun và JongIn quay trở lại, ChanYeol nhìn theo BaekHyun khẽ mỉm cười. “Em bắt đầu quan tâm anh rồi ngốc ạ, vậy mà còn không chịu thừa nhận” !!

JongIn đưa BaekHyun về. trên đường hai người không nói với nhau một lời nào.

- Mình vào nhà đây !!

- BaekHyun nè !!

- Hả ? - BaekHyun quay người lại khi nghe JongIn gọi.

- Tớ muốn hỏi cậu. Có phải... Cậu đã thích ChanYeol rồi không ?

- Sao...sao cậu lại hỏi như vậy ?

- Một tuần qua, tớ thấy cậu không còn như trước nữa, và chuyện khi nãy khiến tớ cảm thấy như vậy.

- Tớ không biết...

- Cậu hãy suy nghĩ kĩ đi, hãy xác định rõ cảm giác của mình để sau này không phải hối hận.

- Tớ...

- Thôi cậu vào nhà đi, tớ về đây !!

end chương 20

21. Chương 21

Suốt đêm BaekHyun cứ trằn trọc không ngủ được. Nó suy nghĩ về câu nói của JongIn, nó có thích ChanYeol thật không ? Tại sao nó lại cuống quýt cả lên khi nghe tin ChanYeol bị tai nạn ? Tại sao nó lại lo lắng cho ChanYeol như vậy ? Cả cảm giác với JongIn nữa, BaekHyun không còn thích JongIn như trước, tim nó không còn lỡ nhịp khi bên cậu ấy nữa. Mỗi khi có chuyện vui hay buồn người đầu tiên nó nghĩ đến là ChanYeol chứ không phải JongIn..

...

Hôm sau vừa gặp BaekHyun, KyungSoo tá hỏa.

- Hôm qua không ngủ hả ? Sao hai con mắt thâm đừ thế !!

- Tao không ngủ được.

- Có chuyện gì à ?

- KyungSoo à.. - BaekHyun nhìn vào mặt thẳng bạn.

- Chuyện gì mà nhìn mặt mày nghiêm trọng vậy ?

- Tao.. Hình như tao.. thích ChanYeol mất rồi

- Cái gì ? - KyungSoo như không tin vào tai mình - Cái tên chuyên gây rắc rối ày đó hả ?

- Ừ thì...

- Đúng là ghét của nào trời trao của nấy mà !! Nhưng còn JongIn ??

- ... - BaekHyun im lặng.

- Mày nói với JongIn chưa ?
- Chưa..
- Vậy mày tính làm sao với cậu ấy ?
- Hình như JongIn cũng đã cảm nhận được là tao không còn thích cậu ấy nữa rồi..
- Cậu ấy biết sao ?
- Có lẽ...

Cả hai cùng im lặng, chợt JongIn tiến tới..

- Chào hai cậu. BaekHyun nè, mình muốn nói chuyện với cậu một chút !!
- À.. Ồ.. Cậu vào lớp trước nha KyungSoo !!
- Ừ. Cậu đi đi.

...

BaekHyun và JongIn đi dạo ở sân sau.

- Cậu có chuyện gì thì cứ nói đi !! - BaekHyun lên tiếng.
- BaekHyun nè. - JongIn quay người lại nhìn thẳng vào BaekHyun - Cậu đã suy nghĩ về câu hỏi của tớ ngày hôm qua chưa ?
- Tớ.. xin lỗi cậu. - BaekHyun cúi mặt xuống.
- Tớ hiểu mà.. Cậu không cần nói thêm gì đâu.
- Tớ xin lỗi.
- Không sao mà. Hi !!
- Vậy chúng ta vẫn có thể làm bạn không ?
- Đương nhiên rồi. Mà tớ cũng có chuyện muốn nói với cậu..
- Chuyện gì thế ? -BaekHyun ngẩng đầu lên.
- Hình như.. hình như tớ đã thích KyungSoo rồi..
- Sao cơ ? Thật hả ?
- Ừ..
- Vậy chúng ta hòa.
- Hòa gì ? -JongIn ngạc nhiên.
- Không phải một mình tớ thay đổi. Hiii !!
- À..
- Vậy cậu cần tớ giúp gì thì nói nhé. Bạn tốt !! - BaekHyun vỗ vai JongIn.
- Được rồi !!

.....

Cả hai vào lớp.

BaekHyun vừa vào chỗ, KyungSoo hỏi ngay.

- Sao rồi ?
- Xong rồi.

- Xong là xong thế nào chứ !!
 - Nói chung là mọi việc ổn thỏa . - BaekHyun nói và nhìn thẳng vào KyungSoo. “Hình như KyungSoo cũng thích JongIn thì phải, mình vô tâm quá, không nhận ra thằng bạn mình rất hay quan tâm tới JongIn, được rồi lần này mình thử tài mai mối thử xem. hehe !! ”
 - Vậy thì tốt !!
 - À.. Mà có một chuyện. JongIn, cậu ấy cũng giống tao..
 - Giống mày là sao, tao không hiểu ??
 - Thì cậu ấy nói cậu ấy thích một người khác mất rồi.
 - Thích-người-khác ?? -KyungSoo ngạc nhiên.
 - Có gì mà mày ngạc nhiên?
 - À... Không có gì !!
 - Mà hình như tao thấy mày quan tâm tới JongIn lắm nha !! - BaekHyun cười gian.
 - Quan tâm đâu mà quan tâm !! - KyungSoo khê đỏ mặt.
 - Không có thì thôi, mà thằng đó cũng dễ thương lắm.
 - Mày biết cậu ấy hả ?
 - Ủa !!
 - Ai vậy ?
 - Mày nói không quan tâm mà .
 - Thôi không thèm hỏi nữa !! - KyungSoo giận dỗi.
- BaekHyun ngồi cười tủm tỉm.
- ...
- BaekHyun về nhà thì thấy chiếc xe hơi quen thuộc đỗ trước nhà mình.
- Nó vào nhà, thì thấy ba mẹ, chị YooRa và ChanYeol đang ngồi ở phòng khách.
- Con đi học về rồi ạ !!
 - Về rồi hả con, vào đây đi.
- BaekHyun ngồi đối diện với ChanYeol
- Đây là cái gì vậy ạ ? - BaekHyun chỉ vào mấy hộp quà ở trên bàn.
 - À, đây là quà anh đi du lịch mua tặng gia đình mình, hôm qua con định mang sang tặng hai bác với chị rồi nhưng lại gặp tai nạn.
 - Quà thì khi nào con gửi mà không được, sức khỏe là quan trọng nhất !! - Mẹ BaekHyun lên tiếng.
 - Mà con đỡ chưa ? - Ba nó hỏi.
 - Cảm ơn cô chú. Chỉ thấy xước nhẹ thôi ạ. Thế mà có người tưởng con tử vong rồi đấy !! - ChanYeol quay sang nhìn BaekHyun, cười tủm tỉm.
 - Con nói vậy là sao ?
 - Dạ không có gì ạ. Đây là quà của cô chú. - ChanYeol đưa một chiếc hộp màu đen nhìn rất sang trọng cho ba mẹ BaekHyun.
 - Cảm ơn con. -Mẹ nó cười mở.
 - Còn của chị YooRa đây ạ.

- Cảm ơn em.
- Không có gì ạ, mọi người vui là được rồi.
- Còn của tôi đâu ? - BaekHyun chen vô.
- Anh quên mua rồi !!
- Hứ, Tôi không cần !! Ba mẹ con lên phòng !!
- Nhanh rồi xuống ăn cơm nha con.
- Dạ !! - BaekHyun tức giận giậm chân bịch bịch.

Nó quăng mạnh cái cặp xuống giường.

- Gì chứ !! Không nhớ mua quà ình mà còn nói là thích mình !!

BaekHyun giận dỗi ngồi lì trên phòng, làm ẹ nó phải lên phòng gọi nó xuống ăn trưa.

Ba mẹ nó, chị YooRa và ChanYeol cùng nhau ăn cơm, nói chuyện vui vẻ, còn nó thì đờ đờ sát khí, chẳng nói chẳng rằng mà tập trung vào chuyên môn.

Ăn có một chén cơm mà nó đứng dậy

- Con no rồi, con lên phòng đây.
- Hôm nay nó bệnh hay sao vậy ? - Ba BaekHyun hỏi.
- Không phải đâu, nó giận vì không có quà đó mà - Chị YooRa nói.
- Mà cháu thật là, mua rồi thì tặng nó đi, giấu làm gì !! - Mẹ của BaekHyun tủm tủm.
- Hii, con định làm BaekHyun bất ngờ thôi mà.
- À, mà sắp tới sinh nhật con rồi thì phải. Ba mẹ con có về không ?
- Dạ có, hôm đó mọi người nhớ tới nhé !!
- Cô chú biết rồi, thôi ăn đi con.
- Dạ !!

...

BaekHyun lên phòng mà ôm một cục tức, nó rửa thầm tên ChanYeol đáng ghét, nó đánh bùm bụp vào cái gối.

- Đáng ghét !! Đáng ghét mà !!
- Em đang tưởng tượng cái gối là ai mà hành hạ vậy ?

BaekHyun giật thót người !!

- Anh làm gì trong phòng tôi vậy ? Ai cho anh tùy tiện vào đây ?
- Cửa mở mà, anh cứ thế vào thôi.
- Anh đi ra, tôi không cho phép anh vào trong này, đi ra đi !! - BaekHyun lấy tay đẩy ChanYeol ra.

Chợt ChanYeol nắm chặt hai tay BaekHyun.

- Thân anh là thân ngọc thân ngà đó nha !! Không phải muốn làm gì thì làm đâu.
- Anh buông tay tôi ra.
- Không !!
- Buông ra !! - BaekHyun vùng vằng.

ChanYeol thả một tay BaekHyun ra nhưng tay kia thì vẫn nắm chặt, một tay ChanYeol lấy từ trong túi ra một chiếc nhẫn, ChanYeol đeo vào ngón áp út của tay BaekHyun.

- Anh làm gì vậy ?
- Quà của em đó !!
- Quà gì ?
- Lại giận hả ? Anh chỉ muốn làm em bất ngờ thôi mà !!
- Anh đừng có giả vờ nữa !! Không khéo người yêu của anh đánh ghen tôi đấy !!
- Người yêu nào ?
- Thôi thôi đừng có giả vờ nữa. Hai người còn cùng nhau đi mua trang sức nữa kia mà !!
- Em thấy hả ? Hôm đó anh cùng cô bạn thân đi lựa quà cho em thôi, không có gì đâu, đừng có hiểu lầm.
- Hiểu lầm gì mà hiểu lầm !! - BaekHyun cảm thấy nhẹ nhõm - Thôi anh ra đi !! - Nó đẩy ChanYeol ra khỏi phòng rồi đóng cửa lại.

BaekHyun đặt tay lên ngực mình, tim nó đập thành thịch, hai má nóng ran. Nó mỉm cười thật tươi.

ChanYeol ở ngoài nhìn vào cánh cửa ” Sao mà cứ cứng đầu thế hả nhóc !! ”

Hôm sau BaekHyun gặp JongIn ở cổng trường.

- JongIn ơi !! – BaekHyun gọi theo.
- Hi, hôm nay có chuyện gì mà nhìn cậu vui vậy ?
- Tổ có tin quan trọng cho cậu đây !!
- Tin gì ?
- Theo điều tra sơ bộ của thám tử lừng danh BaekHyun thì có vẻ là KyungSoo nó cũng thích thích cậu đó. Hehe !!
- Thật không ? JongIn mừng hết lớn.
- Thật mà !! Vui rồi nhé !!
- Mà sao cậu biết ??
- Thì nhìn thái độ nó quan tâm tới cậu như vậy là biết mà.
- Cảm ơn cậu nha!! - JongIn nhìn thấy chiếc nhẫn trên tay BaekHyun - ... Cái nhẫn ChanYeol tặng cậu đó hả ?
- Đâu có !! - BaekHyun ngượng ngùng.
- Đừng có giấu mình, không phải thì tại sao lại đeo ở ngón đó chứ !!
- Đã nói là không phải mà !!

Bỗng có một chiếc xe hơi dừng lại phía bên kia đường, đó là xe của ChanYeol, BaekHyun có thể nhận ra được vì nó đã ngồi trên xe đó không ít lần. Nhưng bất ngờ nhất là người bước xuống xe cùng ChanYeol là... KyungSoo.

Nhìn hai người có vẻ rất thân mật, nói cái gì đó mà BaekHyun và JongIn không nghe được nhưng nhìn hai người cười rất vui vẻ.

- Đó không phải là ChanYeol sao ? Nhưng sao anh ta lại đi với KyungSoo vậy ?
- Kệ anh ta đi, đồ lăng nhăng, mình vào lớp thôi !!! - BaekHyun bực bội vào lớp.
- BaekHyun !! Chờ mình với !! – JongIn nói vọng theo, rồi đi với BaekHyun vào lớp.

Tiếng kêu của JongIn khiến ChanYeol và KyungSoo nhìn theo.

- Chết rồi !! Không biết JongIn có hiểu lắm không nữa !!
- Em quen cậu ta hả ? - ChanYeol hỏi KyungSoo.
- Bạn cùng lớp của em.
- Vậy lớp em có ai tên BaekHyun không ?
- Có !! Sao anh biết ??
- À...Chuyện dài lắm !!
- Khoan.. - KyungSoo như nhớ ra cái gì đó - Không phải là anh chứ !!
- Chuyện gì vậy ?
- BaekHyun nó đã từng kể với em, nó có quen một gã tên ChanYeol..
- Rồi sao ?
- Hắn ta xấu tính lắm !!
- Xấu tính sao ? - ChanYeol khẽ nhún mày.
- Sao anh có vẻ không vui vậy ?
- À không có gì, em nói tiếp đi.
- Nhiều thứ lắm, mà nói chung cái tên ChanYeol đó theo lời nó nói thì ngoài cái đẹp trai và nhà giàu ra thì chẳng được cái gì cả.
- Cậu ấy kể với em vậy hả ?
- Ủ, nên chắc không phải là anh họ em đâu nhỉ !!
- Chắc chắn là không phải rồi !! - ChanYeol nói mà lòng ngậm ngùi.
- Nhưng mà kể cũng lạ anh !!
- Sao nữa ?
- BaekHyun nó nói là nó thích cái gã đó mới hay chứ !!
- Thật không ? - ChanYeol hớn hở
- Nó nói với em vậy mà. Thôi em vào lớp đây, sắp vào tiết rồi. Bye anh !!
- Bye cưng. Học chăm chỉ vào đó !!

ChanYeol ngồi trên xe đi về mà lòng phờ phới.

KyungSoo vào lớp định nói chuyện với BaekHyun nhưng nhìn mặt thẳng bạn cứ đăm đăm như đang giận dữ ai nên nó không nói gì.

Còn BaekHyun thì hồn độn suy nghĩ trong đầu. Nó giận ChanYeol rồi giận lây cả KyungSoo !!

Hết giờ học, BaekHyun xách cặp về thẳng một lèo không chào tạm biệt KyungSoo lấy một câu khiến KyungSoo cảm thấy lo lắng. KyungSoo chạy theo JongIn..

- JongIn ơi !! Cậu có thể chở mình về được không ?
- Được, mà hôm nay người nhà cậu không đưa về à ?
- À.. Nhà tớ có tí việc... - KyungSoo ấp úng.
- Cậu chờ tớ ở cổng nha, tớ ra dắt xe đã.

Trên đường về.

- KyungSoo này, tớ có chuyện muốn hỏi cậu.
- Cậu cứ nói đi.
- Hồi sáng... người đi học cùng cậu là ai vậy ?
- À. Là anh họ mình đó !!
- Anh họ sao ?
- Mà có chuyện gì vậy ?
- Vậy mà tớ cứ tưởng...
- Tưởng gì ?
- Không có gì !! - JongIn cười tủm tỉm - Mà cuối tuần này cậu có rảnh không ?
- Có chuyện gì không ?
- Tớ có hai vé xem phim, không biết cậu có rảnh đi cùng không ?
- Được, cuối tuần này mình rảnh mà !!
- Vậy, hẹn cậu cuối tuần nha !!

Cả hai người cùng một cảm giác. Cười tủm tỉm hết quãng đường.

...

BaekHyun về tới nhà, giận dữ bỏ lên phòng, nó quăng phịch cái cặp xuống giường, ôm cái gối ôm đập bốp bốp, nó vừa đánh vừa thăm trách cái tên ChanYeol đáng ghét kia ” Đồ lẳng nhăng, đồ dối trá, đồ lừa đảo... ”. Rồi nó tức giận kéo chiếc chăn ra quăng mạnh xuống nền nhà....

end chương 21

22. Chương 22

BaekHyun nằm lì trên giường không muốn làm gì hết, đến chiều thì chị YooRa lên phòng gọi nói xuống.

- BaekHyun ơi, xuống ăn cơm đi em !!
- Em không muốn ăn !!
- Có chuyện gì à ? - Chị nó bước lại gần. - Trên lớp có chuyện gì sao ?
- Không có gì. Em hơi mệt thôi.
- 12 rồi học hành căng thẳng lắm, thôi ráng xuống ăn tí cho có sức học.
- Chị xuống trước đi, tí em xuống liền.

...

BaekHyun xuống nhà ăn cơm tối cùng cả nhà. Đang ăn thì có điện thoại, ba nó ra nghe điện thoại rồi quay lại mặt khá vui vẻ.

- Có chuyện gì vậy ông ? - Mẹ BaekHyun hỏi.
- Ba mẹ thằng ChanYeol mới về nước.
- Chú Oh với cô Lu phải không ba mẹ ? - Chị YooRa hỏi.
- Ừ, bên nhà đó mời nhà mình đến dự sinh nhật thằng ChanYeol.

- Sinh nhật sao ? Khi nào vậy ba ? - BaekHyun ngạc nhiên.
- Thứ bảy này nè con.
- Vậy thì hôm đó cả nhà phải cùng đi rồi. - Mẹ nó.
- Con không đi được rồi !! - Chị YooRa nói.
- Sao vậy con ?
- Mẹ quên con đã nói là cuối tuần này con đi công tác rồi sao.
- Ồ. Mẹ đăng trí quá !!
- Con cũng không đi được !! - BaekHyun lên tiếng.
- Chuyện gì nữa ?
- Con có hẹn với bạn rồi. - BaekHyun nói dối vì nó còn giận ChanYeol.
- Thằng này hay thật, thằng ChanYeol nói dối xử với con tốt thế nào hả !! Vậy mà sinh nhật của nó con lại không đến. Bạn bè thì ngày nào mà chẳng gặp.
- Mẹ nói đúng đó, hồi nhỏ Chú Oh với Cô Lu cũng thương con lắm, bây giờ phải tới chào cô chú cho phải phép chứ.
- Dạ.. - BaekHyun ngậm ngùi.

...

Hôm nay đã là thứ bảy rồi, tối nay nó sẽ đi dự sinh nhật ChanYeol, một nửa nó muốn đi, nửa kia thì còn giận ChanYeol lắm. Mà từ hôm nó thấy ChanYeol đi với KyungSoo tới giờ, ChanYeol chưa gặp nó một lần nào. Đang trên đường đến lớp thì nó gặp JongIn.

- Hi, BaekHyun !!
- Ủ, trông cậu vui nhỉ !!
- Đương nhiên rồi, mình hẹn với KyungSoo tối nay đi chơi. - JongIn cười híp mắt.
- Thật sao ? Chúc mừng cậu nha !! Hai người đi chơi vui vẻ
- Cảm ơn cậu. À, BaekHyun nè !!
- Gì thế ?
- ChanYeol với KyungSoo không phải như cậu tưởng đâu.
- Là sao ?
- Thật ra ChanYeol là anh họ của KyungSoo !!
- Anh họ sao ? - Nó ngạc nhiên.
- Ủ, KyungSoo đã nói với mình vậy mà.
- Haiiz, hiểu lầm rồi !!
- Hehe.
- Mình còn lạnh nhạt với KyungSoo nữa, thật là có lỗi với nó quá !!
- Không sao đâu !! - KyungSoo xuất hiện từ phía sau.
- KYUNGSOO !! - BaekHyun ngạc nhiên. - Tao xin lỗi mày chuyện bữa giờ nha.. - BaekHyun ấp úng.
- Đã nói là không sao rồi. Yêu mà, làm sao mà không ghen được !! - Cả KyungSoo và JongIn đều cười.
- Yêu cái gì chứ !!

- Đừng có chối nữa. Mà tối nay mày chuẩn bị gì chưa ?
- Chuẩn bị gì cơ ?
- Không phải hôm nay là sinh nhật anh họ tao sao ? Anh ấy không mời mày à ?
- Ờ.. Có. Mời cả nhà.
- Vậy mày không định tặng quà gì cho anh ấy sao ?
- Tao không định tặng !!
- Sao vậy ?
- Anh họ mày có thiếu gì đâu mà phải tặng !!
- Cũng đúng.. Nhưng mà mày cũng phải làm gì để thể hiện tấm lòng chứ nhỉ !!
- Cũng không biết nữa, để tí về suy nghĩ đã !!
- Oke !! Vào lớp thôi.

...

Chiều.

BaekHyun đang chuẩn bị quần áo để đi dự sinh nhật ChanYeol. Nó chọn một chiếc sơ mi tay dài màu trắng, bên ngoài mặc thêm áo thun họa tiết hoạt hình cực đáng yêu. Nó soi mình trong gương rồi khẽ mỉm cười, nó nghĩ tới ChanYeol, có lẽ ChanYeol thật lòng với nó, trước giờ mọi việc ChanYeol làm cho nó đều rất thật lòng, nó cảm nhận được điều đó. Nó quyết định tối nay sẽ thổ lộ tình cảm của nó với ChanYeol.

Chợt BaekHyun nhớ ra chuyện gì đó !!

- Chết rồi, chiếc nhẫn ChanYeol tặng mình đâu rồi !! - BaekHyun nhìn xung quanh tìm kiếm.
- Nếu không thấy nó chắc ChanYeol sẽ giận mình lắm đây...

BaekHyun như lật tung cả phòng mình lên nhưng vẫn không thấy chiếc nhẫn đâu cả, nó hoang mang.

Lúc đó mẹ nó lên phòng.

- Xong chưa con ? Xuống đi thôi.
- Ahh. Đúng rồi, mẹ vô phòng con có thấy cái nhẫn nào không.
- Nhẫn nào hả con ? Mẹ không thấy !!
- Mẹ không thấy thật sao ?
- Ừ.Thôi để tí nữa về rồi tìm, giờ đi thôi kéo trễ, ba chờ ở dưới rồi.
- Dạ con xuống liền !!
- Xuống nhanh nha con. - Mẹ BaekHyun bước ra khỏi phòng với một nụ cười bí hiểm..

BaekHyun xuống nhà mà cứ thấy lo lo..

...

Đến nhà ChanYeol, BaekHyun cùng ba mẹ vào trong, BaekHyun đã đến đây không ít lần nhưng lần này biệt thự được trang hoàng lộng lẫy hơn nhiều. “Đúng là sinh nhật đại thiếu gia có khác”. Ba mẹ nó thì có vẻ rất bình thường, kinh nghiệm dự tiệc lớn của ba mẹ nó thì chắc chắn hơn nó gấp trăm lần rồi. BaekHyun lăm băm khi bước vào trong. Nó cùng ba mẹ vừa bước vào thì một cặp vợ chồng tiến tới, theo nó đoán thì đó là ba mẹ của ChanYeol, họ ăn mặc rất sang trọng, nhìn rất vui vẻ và phúc hậu.

- Cảm ơn hai cậu đã đến dự sinh nhật thằng ChanYeol !!. Mẹ ChanYeol lên tiếng.
- Có gì đâu, tụi mình cũng coi nó như con cháu trong nhà mà.

- Đây là thằng bé BaekHyun phải không ? - Mẹ ChanYeol nhìn sang BaekHyun.
- Vâng ạ. Con chào cô chú. - BaekHyun cúi đầu chào mẹ ChanYeol.
- Chào con, con càng ngày càng ra dáng tiểu mỹ thụ đó nha !! - Ông Oh lên tiếng - Cháu có người yêu chưa ?
- Ông này, sao lại hỏi cháu nó như vậy. Xin lỗi con nhé..
- Không có gì đâu ạ. Con xin phép đi dạo một tí..
- Được rồi, con đi đi. -Mẹ ChanYeol mỉm cười.
- Con xin phép.

BaekHyun đi loanh quanh, nó đang tìm ChanYeol, từ khi bước vào tới giờ nó không ChanYeol đâu cả.

Đột nhiên nó nghe một câu chuyện từ một vài người khách nữ, trông họ xinh đẹp, nhìn điệu bộ và cách ăn mặc thì BaekHyun có thể dễ dàng đoán ra họ là thiên kim của những gia đình giàu có.

- Này, cậu có biết mục đích chính của tiệc sinh nhật hôm nay là gì không ?
- Không, là gì vậy ?
- Tôi nghe mọi người nói, ông bà Oh về nước lần này là để chọn “một nửa” cho con trai.
- Thật sao ?? Wow !! Ai lọt vào mắt xanh của cậu ta thì thật là hạnh phúc, cậu ấy vừa đẹp trai, thông minh, lại là người thừa kế duy nhất nữa chứ !!
- Phải ghi điểm với cậu ấy mới được !!
- Mà có vẻ là cậu ấy đã chọn được người thích hợp rồi.

Nghe tới đây BaekHyun cảm thấy chột dạ..

- Sao cơ ?
- Cậu không thấy sao. Nãy giờ cậu ấy với cô gái kia cứ quấn với nhau suốt.

BaekHyun cũng nhìn theo hướng cô gái đó chỉ, đúng là ChanYeol đang đứng bên cạnh một cô gái thật, và cô gái ấy cực kì xinh đẹp luôn.

BaekHyun chợt chùng lòng, nó thấy mình thật sự là không hợp với ChanYeol, cô ấy là một người hoàn hảo, còn nó thì khác. Nó thấy mình thật là thua kém so với cô gái kia, cô ấy xứng đáng với ChanYeol hơn nó nhiều. Nó quay lại chỗ của ba mẹ đang ngồi, nó cũng thấy ChanYeol đang ở đó. Có vẻ là ChanYeol và ba mẹ của nó đã nói với nhau chuyện gì đó về nó, nên khi vừa mới tới mọi người đều nhìn nó và cười rất bất thường..

- Mọi người đang nói xấu gì con sao ?
- Không có gì đâu. Con ra khiêu vũ không ? - mẹ ChanYeol hỏi BaekHyun, khi tiếng nhạc cất lên.
- Con không có biết nhảy. Mọi người cứ tự nhiên đi ạ.
- Chúng ta ra chứ nhỉ !! - Ba của BaekHyun lên tiếng.
- Được thôi.

Bốn người họ cùng ra sàn nhảy, còn lại ChanYeol và BaekHyun ngồi lại.

Tiếng nhạc du dương, cùng với ánh sáng huyền ảo , mọi người chìm vào tiếng nhạc, BaekHyun nhìn ba mẹ mình và ba mẹ ChanYeol, họ thật là hạnh phúc..

- Quà của anh đâu ? - Đột nhiên ChanYeol lên tiếng làm BaekHyun ngơ ngác.
- Hả ?
- Quà sinh nhật của anh đâu ?

- Không có !!
- Sao lại không có chứ ? -ChanYeol nhăn mặt.
- Anh không nhớ lần trước đi dự sinh nhật bạn anh sao, cũng đâu có tặng quà đâu !!
- Bạn anh khác anh chứ. Anh không chịu đâu, tặng quà cho anh đi. Em ghét anh tới mức không thèm tặng quà anh vào ngày sinh nhật luôn hả !!
- Không phải, thì tôi cũng định tặng nhưng mà anh thì có thiếu cái gì đâu nên tôi quyết định thôi khỏi tặng !!
- Em thật là nhỏ mọn quá.
- Thật ra tôi.. có một món quà muốn tặng nhưng mà...
- Mà sao ?
- Không nói được.
- Nói đi mà.
- Đã nói là không được mà.
- Thôi vậy. Anh đi đây.
- Đi đâu vậy ?
- Em không cần quan tâm, dù sao thì trước giờ em chưa bao giờ quan tâm tới anh đâu mà !! - ChanYeol giận dỗi nói rồi bỏ đi.
- Không phải mà, tôi... tôi không có ghét anh.. - BaekHyun thì thầm trong miệng.

BaekHyun nhìn theo ChanYeol, ChanYeol tiến tới và mời cô gái khi này nhảy, BaekHyun cảm giác như tim mình vỡ vụn, nó không biết mình nên làm gì bây giờ nữa. Nó vừa thấy mình không xứng với ChanYeol, vừa muốn thổ lộ tình cảm của mình với cậu ấy. Nó bỏ ra vườn. Đi dạo ở ngoài này nó cảm thấy lòng nhẹ nhõm hơn. Nó ngồi xuống cái xích đu gần hồ bơi, nó ngước nhìn bầu trời, suy nghĩ miên man. Trời đêm đẹp nhưng sương xuống khiến nó se lạnh. Nó ngồi lẩm bầm một mình.

- Mình phải làm sao bây giờ đây hả trời !! Mình không tự tin khi ở bên cạnh anh ấy, xung quanh anh ấy luôn luôn có những người hơn mình nhiều lần. Nhưng mà xa anh ấy thì mình làm sao đây ? Yaaaaaaaaa !!
- Nó bực tức hét lên.

- Em làm gì ở ngoài đây vậy ?

Tiếng của ChanYeol khiến BaekHyun giật bắn người, nó quay lại.

- Không.. không có gì !!
- Em làm mọi người lo lắng đó - ChanYeol ngồi xuống bên cạnh BaekHyun.
- Thật sao ? Vậy thì tôi phải vào trong thôi.. - BaekHyun đứng dậy định đi vào trong thì ChanYeol kéo tay nó lại.
- Anh đùa thôi, chỉ có mình anh lo lắng thôi.

BaekHyun quay người lại nhìn ChanYeol.

- Anh như một thằng ngốc vậy, luôn lo lắng cho em, luôn quan tâm em, luôn yêu em thật lòng, vậy mà em luôn vô tâm với anh, không bao giờ chịu chấp nhận tình cảm của anh cả. - ChanYeol cúi mặt xuống đất, BaekHyun nghe từng lời, từng lời của ChanYeol như bóp nghẹn trái tim nó, nó im lặng không nói nên lời. - Anh đã quyết định rồi, sau sinh nhật này, anh sẽ trở về Mỹ với ba mẹ và lấy người ba mẹ chọn.
- Đi Mỹ và lấy vợ sao?- BaekHyun không tin vào tai mình, cổ họng nó nghẹn ứ lại.
- Ủ, Ba mẹ nói anh nếu như trong năm nay không tìm được người thích hợp thì phải nghe theo lời của ba mẹ. Anh đã rất chắc chắn là sẽ khiến em yêu anh, nhưng mà anh thất bại rồi, anh phải nghe theo lời ba mẹ

thôi. Anh chúc em sẽ hạnh phúc bên cạnh người em thật sự yêu. - Nói rồi ChanYeol buông tay BaekHyun ra, bỏ đi.

BaekHyun đứng đó nghẹn ngào không nói nên lời. Nó quay lại nhìn ChanYeol. “Mình không thể khiến cả hai người cùng đau khổ được, mình không nên dối lòng mình mãi thế này được, phải giữ lại tình yêu của mình”

Nó chạy theo ChanYeol, nhưng do lúnh quính mà nó trật chân, ngã uỳnh xuống đất.

- A !! - Tiếng la của BaekHyun khiến ChanYeol chạy lại.

- Em có sao không ? Sao lại bất cẩn thế này !! - ChanYeol lo lắng nhìn nó.

Đột nhiên BaekHyun khóc, nó khóc nức nở, hai tay nắm bùm bụp vào ngực ChanYeol, ChanYeol không nói gì, cầm chặt hai tay nó kéo nó vào lòng. BaekHyun vẫn khóc, nó nói trong tiếng nấc.

- Anh thật là một người xấu xa, sao anh lại xuất hiện khiến trái tim tôi rung động rồi khi tôi không thể xa anh được thì anh lại muốn bỏ đi chứ !!

- Anh.. xin lỗi !! - ChanYeol nói, anh càng ôm chặt BaekHyun hơn - Nói đi, nói em yêu anh đi !!

- Tôi.. tôi.. -Nó nhắm mắt, hít 1 hơi dài và hét vào tai ChanYeol - Em Yêu Anh !!

- Anh biết mà !! Cảm ơn em đã chấp nhận tình cảm của anh !! - ChanYeol ôm chầm nó 1 lần nữa.

- Anh biết, vậy mà anh vẫn bỏ đi sao, sao anh lại nhẫn tâm để em lại một mình như vậy chứ.

- Em ngốc thật !! - ChanYeol kéo nhẹ vai BaekHyun ra, dùng tay lau nhẹ nước mắt trên mặt BaekHyun - Anh chỉ nói vậy để em thú nhận tình cảm của mình thôi !!

BaekHyun ngừng khóc !!

- CÁI GÌ ? Anh lại lừa tôi sao ? Anh thật là quá đáng mà !!

- Anh xin lỗi, ai bảo em cố chấp quá làm gì..

- Anh thật là.. -BaekHyun giận dỗi đẩy ChanYeol ra.

Không ngờ lại khiến ChanYeol ngã xuống hồ.

- Đáng đời anh !!

- Cứu anh với, anh không biết bơi. - ChanYeol vùng vẫy dưới nước.

- Lại định lừa em chứ gì !! Lần này em không để bị lừa nữa đâu !!

- Cứu anh với, anh không biết bơi thật đấy !! - ChanYeol vùng vẫy hơn.

- Em không bị lừa nữa đâu.

- Thật đó.ó.. - ChanYeol chìm từ từ xuống nước. BaekHyun trở nên lo lắng..

- ChanYeol, anh đừng có đùa nữa, lên đi !!

Nhưng ChanYeol vẫn không trả lời.

- Anh lên đi, nếu mà cứ đùa như vậy thì em sẽ không tha đâu. - BaekHyun lo lắng hơn. Không thấy ChanYeol đâu nữa, BaekHyun cởi giày vội vã nhảy xuống hồ. Nó lặn xuống để tìm ChanYeol, trong lòng nó lo lắng tột độ, nếu ChanYeol có xảy ra chuyện gì chắc là nó sẽ không sống nổi mất. Sau một hồi nó cũng tìm thấy ChanYeol, nó kéo ChanYeol bơi vào bờ.

end chương 22

23. Chương 23: Hoàn

ChanYeol bất tỉnh, nó lay lay ChanYeol nhưng vẫn không có tác dụng gì, nó ép vào ngực ChanYeol cho nước chảy ra, nhưng ChanYeol vẫn chưa tỉnh, nó cúi người xuống hôn hấp nhân tạo, một lần, ChanYeol vẫn chưa tỉnh, nó làm lần thứ hai, vẫn vậy. Nó bắt đầu khóc.

-ChanYeol oii!Anh tỉnh lại đi, em xin lỗi, em xin lỗi mà, em không cố chấp như vậy nữa đâu, anh không thể chết được. Em còn chưa kịp nói yêu anh mà. Anh mau tỉnh lại đi. Anh tỉnh dậy anh muốn gì em cũng sẽ nghe theo, em không cãi lời anh nữa đâu

Lúc này mọi người từ trong nhà chạy ra, ba mẹ của ChanYeol chạy đến bên con trai vẻ mặt vô cùng lo lắng

-ChanYeol! Con sao vậy nè! ChanYeol ơi tỉnh dậy đi con!- mẹ ChanYeol cuống quýt cả lên

-Chuyện gì với thằng ChanYeol vậy con? Đã xảy ra chuyện gì?-Mẹ của BaekHyun ngồi xuống bên BaekHyun

-Con xin...lỗi...-BaekHyun nói trong tiếng nấc.- Con....sợ ýcon...đã đẩy anh ấy xuống hồ...con xin lỗicon không cố ý, con không biết là anh ấy không biết bơi..

-Mọi người bình tĩnh nào, bây giờ nên đưa ChanYeol vào nhà trước đã.- Ông Oh nói

Sau đó mọi người đưa ChanYeol vào phòng, BaekHyun cũng lo lắng chạy theo, ba mẹ ChanYeol và cả ba mẹ BaekHyun đều rất lo lắng....

Lúc này khách đã về hết, chỉ còn ba mẹ ChanYeol và ba mẹ BaekHyun cùng với nó đang ở bên cạnh giường ChanYeol và ông bác sĩ Lay.

-Con tôi không sao chứ bác sĩ?

-Thiếu gia không bị chấn thương nặng gì cả, chỉ là vấn đề tâm lý thôi, có phải trước đây cậu ấy đã từng trải qua một tổn thương nào đúng không?

-Đúng vậy, hồi nhỏ nó từng chết đuối một lần, từ đó trở đi nó luôn luôn sợ phải xuống nước.

-Thì ra là vậy! Nhưng ông bà yên tâm cậu ấy sẽ sớm tỉnh lại thôi, nhưng chắc là phải cần có thời gian để cậu ấy lấy lại tinh thần.

-Cảm ơn bác sĩ.- Ông Oh nói rồi tiễn bác sĩ Lay về.

-Cô Lu, con xin lỗi, con không có cố ý, con thật sự là không biết anh không biết bơi.

-Được rồi con không phải áy náy đâu, thằng ChanYeol không sao là ổn rồi. Con về nhà thay đồ đi, con ướt hết rồi, không khéo cảm lạnh đấy.

-Đúng rồi, con về nhà thay đồ đi, bệnh thì khổ lắm.

-Dạ.

-Vậy cậu chăm sóc ChanYeol nha, mình đưa BaekHyun về nhà đã. -Mẹ BaekHyun nói.

-Um. Mọi người về

BaekHyun về nhà thay đồ nhưng nó không yên tâm, nó lại đòi ba chở sang nhà ChanYeol. Nó ngồi bên giường ChanYeol, nhìn khuôn mặt tái nhợt của ChanYeol nó cảm thấy có lỗi vô cùng, nó ước gì thời gian có thể quay trở lại, nếu được trở lại nó sẽ không làm những chuyện ngốc nghếch như vậy nữa. Cả đêm nó nắm chặt lấy tay ChanYeol và cầu nguyện. Rồi BaekHyun ngủ thiếp đi lúc nào không hay.

Những tia nắng từ cửa sổ rọi vào mặt BaekHyun đánh thức nó dậy, BaekHyun sững người vì thấy ChanYeol đang ngồi nhìn mình

-ChanYeol! Anh tỉnh rồi sao, anh có biết là em đã lo cho anh lắm không hả?

-Cậu là ai? Sao lại ở trong phòng của tôi?

-Anhnói gì vậy? Em là BaekHyun đây mà, anh không nhận ra em sao?

-BaekHyun nào? Tôi không quen, cậu ra khỏi phòng tôi đi!

-Anh không nhớ em sao? Sao lại có chuyện như vậy được!. Không thể có chuyện như vậy được. Anh lại lừa em đúng không? Anh nói đi, anh nói là anh đang lừa em đi, em sẽ không giận anh nữa đâu. Anh không nhớ gì thật sao, anh không nhớ chúng ta đã cùng nhau đi dự sinh nhật bạn của rồi chúng ta còn dành nhau con gấu bông nữa, chúng ta còn hay cãi nhau nữa, rồi anh còn hay tới hiệu bánh để làm phiền em nữa, anh còn tỏ tình em ở khu du lịch nữa anh không nhớ gì sao?

-Cậu đang nói nhằm gì vậy? Tôi không có chút ấn tượng nào cả? Ra khỏi phòng tôi ngay.- Mặt ChanYeol chẳng có tí nào là đùa cả.- Tôi cần yên tĩnh.

-Anh cũng không nhớ là anh cũng đã tặng nhẫn cho em rồi sao, chính anh đã đeo nó vào tay em cơ mà, anh không nhớ thật sao?- BaekHyun nói trong nước mắt, nó không thể tin những việc đang xảy ra.

-Vậy nhẫn đâu? Chiếc nhẫn đó đâu

-Đây nè- BaekHyun giơ tay mình lên.- Thôi chết!

-Đừng có lắm nhằm nữa, ra khỏi phòng tôi ngay đi, tôi không muốn nghe cậu nói nhằm nữa.

-Được rồi em sẽ ra, anh hãy cố nhớ lại đi, anh không thể quên em như vậy được....

BaekHyun đứng dậy ra khỏi phòng, nhưng vừa đi được vài bước thì nó cảm thấy đầu óc quay cuồng, nó ngã xuống sàn nhà, trước khi ngất đi nó nghe thấy ai đó gọi mình “BaekHyun...em không sao chứ”

BaekHyun tỉnh dậy. nó nhìn xung quanh, không phải là phòng nó, có ai đó đang nắm chặt lấy tay nó, nó nhìn xuống, đó là ChanYeol.

-Em tỉnh rồi sao?

-Sao em lại ở đây?

-Anh xin lỗi. Anh không biết là em đã thức suốt đêm để ngồi bên cạnh chăm sóc cho anh

-Anh nhớ lại rồi sao?

-Anh xin lỗi, anh không biết là em bị cảm lạnh mà vẫn cố gắng bên cạnh chăm sóc cho anh. Anh xin lỗi, anh không biết mà còn nói dối để trêu ghẹo em nữa. Em muốn đánh thì cứ đánh anh đi.

-Anhđược rồi, anh dám lừa em hết lần này đến lần khác, em sẽ không tha cho anh đâu.

-Em muốn làm gì anh cũng sẽ chịu.

-Vậy thì anh hãy chuẩn bị tinh thần đi, em sẽ không nhẹ tay đâu

-Em định đánh anh thật hả?

-Đừng nói nhiều nữa, anh nhắm mắt lại đi?

-Được rồi?- ChanYeol nói rồi nhắm mắt lại

-Anh chuẩn bị đi, em không nhẹ tay đâu- Nói rồi BaekHyun tiến nhanh tới đặt lên môi ChanYeol một nụ hôn chớp nhoáng. Khiến ChanYeol bất ngờ mở mắt tròn xoe nhìn BaekHyun. Còn BaekHyun thì đỏ ửng cả mặt, cúi xuống nhìn cái....gối ôm

-Thì ra đây là hình phạt của em sao? Tiếc thật đó, biết thế này thì anh đã lừa em nhiều hơn nữa rồi.

-Anh dám-BaekHyun vừa ngẩng mặt lên thì ChanYeol nhanh như chớp ôm lấy BaekHyun, hôn lên môi BaekHyun.

-Úi, Cảnh cấm trẻ em dưới 18 tuổi- giọng của KyungSoo từ ngoài cửa khiến hai người giật bắn người, vội đẩy nhau ra, mặt cả hai nóng bừng

-Em đến đây làm gì?- ChanYeol hỏi

-Em và JongIn nghe nói anh bệnh nên tới thăm thôi, ai ngờ lại làm trở ngại cho đôi bạn trẻ.

-Cậu nói gì vậy hả?- BaekHyun đỏ mặt.

-Thôi thấy hai người khỏe mạnh thì được rồi. Tụi tui về đây-JongIn lên tiếng

-Ồ lại chơi đã sao vội vậy?-ChanYeol quay sang hỏi

-Tụi em còn phải đi hẹn hò nữa không có thời gian cho hai người đâu.Thôi em đi đây.

KyungSoo và JongIn đi rồi để ChanYeol và BaekHyun ở lại, đột nhiên hai người ngại ngần chẳng nói với nhau lời nào cả. Cuối cùng thì ChanYeol cũng lên tiếng

-Ah. Anh có cái này muốn cho em xem.

-Cái gì vậy?

-Bí mật!, đi theo anh rồi sẽ biết-ChanYeol nháy mắt tinh nghịch

ChanYeol dắt BaekHyun tới một căn phòng khác.

-Tới rồi. Em mở cửa ra đi.

-Có gì mà anh có vẻ bí mật quá vậy?- BaekHyun vừa mở cửa vừa hỏi ChanYeol. Vừa mở cửa phòng ra BaekHyun không thể tin và mắt mình nữa, một căn phòng đầy ắp gấu bông.

- WOW, đẹp thật đó!

-Tất cả là của em đó.

-Thật sao?

-Đương nhiên. Em không nhớ là anh đã từng hứa sẽ tặng thật nhiều gấu bông cho em sao?

-Anh vẫn nhớ sao?

-Đương nhiên rồi.

-Ôm gấu bông mà ngủ thì thích biết bao nhiêu.Cảm ơn anh nha

-Nhưng mà tụi gấu bông này nó nói với anh là tụi nó cũng không muốn rời xa anh, vậy phải làm sao đây?

-Làm sao mà nghe gấu bông nói được chứ?

-Thật đó. Tụi nó nói là muốn em về đây ở chung với anh và tụi nó luôn cho vui đó

-Anh thật là..

-Anh thật lòng đó, em có đồng ý lấy anh không?- ChanYeol quỳ gối xuống, lấy từ trong túi ra một cái nhẫn.

-Sao cái nhẫn lại ở trong tay anh.

-Đó là bí mật. Em hãy trả lời câu hỏi của anh đi!

-Chưa được.

-Tại sao?

-Em còn đi học mà, rồi còn phải đi học đại học nữa làm sao mà lấy anh được.

-Anh sẽ chờ, anh sẽ chờ tới khi em học xong được không?

-Nhưng mà ai đảm bảo là anh sẽ không thay lòng đổi dạ chứ?

-Anh xin thề với trời đất là sẽ yêu một mình em thôi, nếu anh thay đổi thì sẽ bị...

-Em tin anh mà- BaekHyun lấy tay ngăn miệng ChanYeol lại.

-Vậy là em đồng ý rồi đúng không?

BaekHyun không nói gì chỉ im lặng lấy chiếc nhẫn trong hộp ra đeo vào ngón áp út trên tay mình

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-su-vs-quy-su>